

Dávidnak Fia, könyörülj rajtam

(Thou Son Of David, Have Mercy On Me)

1961.02.15. Long Beach, CA

1./ Mennyei Atyánk, nagyon hálásak vagyunk, amiért válaszolsz az imáinkra. Hálás vagyok, hogy ennyi év után találkozhatok emberekkel, akik '46, '47 óta még mindig egészségesek, pedig akkor rákban haldokoltak, tolószékben voltak nyomorékon, vakok voltak, nem láttak és most itt vannak, megrázzák a kezem és azt mondják: Branham testvér, nyomorék voltam, vak voltam, rákos voltam és már feladtam, és azóta egyszer sem voltam beteg. Ó, Uram, mi tudjuk, hogy ez csak a Te nagy kegyelmed irántuk. Annyira boldogok vagyunk, és imádkozunk, hogy azok, akik ma szenvednek, emlékezzenek rá, hogy Te tegnap, ma és mindörökké ugyanaz vagy.

2./ Imádkozunk, hogy áldj meg minket ma este, ahogy itt összegyűltünk, hogy halljuk az írott Igét, és az Isten dicsősége jöjjön le közénk. Hálásak vagyunk, hogy hallhatjuk az elmúlt esti összeövetel eredményét, hogy sokan vették a Szentszelmet és meg lettek mentve. Ó Uram, annyira hálásak vagyunk ezekért. Imádkozunk most, hogy áldj meg minket a szolgálat hátralevő részében, ahogy várunk Rád. Jézus nevében kértük. Ámen!

2./3./ Ez egy kiváltság nekem, hogy ilyen szép hallgatóság előtt beszélhetek, és az, hogy ilyen dolgok történnek, számotokra is megkönnyíti azt, hogy higgyetek. Már néhány napja prédikálok itt az Evangéliumról, mert úgy gondolom, ha valaki meggyógyul és nagyon sokáig él, akkor talán újra beteg lehet. De, ha te meg vagy mentve, az örök és neked örök életed van. És úgy érzem, hogy mindenekelőtt ebben a késő esti világosságban egy nagy dologra van szükségünk, ez a megváltás.

4./ Az isteni gyógyítás, az csupán... Ahogy Bosworth testvér szokta mondani, az isteni gyógyítás a csali, amit a horog végére teszel. A hal nem látja a horgot. Csak bekapja a csalit és rákerül a horogra. Szóval így működik ez. Az emberek látják a természetfelettit, a természetfeletti jelenségeket, ahogy Isten meggyógyítja a betegeket. Ők kinyúlnak azért és az Úr Jézus karjaiban találják magukat nagy hittel, hogy higgyenek. Keresztényekké válnak, és kapnak örök életet.

5./ Nagy százaléka az Úr szolgálatának, úgy 80 százaléka isteni gyógyítás volt. Ezt tette Ő, hogy felkeltse a tömegek figyelmét, hogy megmutassa, hogy Ő a Messiásuk. Olyan jeleket cselekedett, amelyek megmutatták nekik, hogy Ő a Messiásuk és megmutatta nekik a Messiás jelét, mondván nekik ... hogy hol volt a Messiás.

6./ Múlt este, úgy hiszem, hogy Arganbright testvér megkérdezte a hallgatóságot, hogy hányan szeretnének prédikációt és hányan gyógyító szolgálatot. Azt hiszem, hogy csak egy nagyon kis százalék akarta a gyógyító szolgálatot. De bárhogy is, ha megnyitjuk a szívünket Istennek, Ő megteszi bármikor. Látjátok? Mi ezt így látjuk.

3./^{7.}/ Kicsit fáradt vagyok ma este, tudjátok egy nap 1-3 szolgálatot szoktam tartani. Szóval mire idekerülök, már eléggé fáradt vagyok. Szóval a régi Pisgah gyülekezetnél voltam ma délután, vagy a Pisgah Otthonban, akárhogy is hívjuk, és elmondhatom, hogy egy igazán dicsőséges időt töltöttünk együtt. Azt láttam, hogy öregek ugyanott vannak az Azusa utcában, a gyülekezetben, és dicsőítenek a régi helyen.

8./ Láttam ott idős férfiakat és nőket. Csak szerettem volna odamenni hozzájuk és megölelni őket, tudjátok. Olyan aranyosak. Egy igazán fiatal gyerekekre gondolok és egy öreg személyre, tudjátok... Ők másodjára is nagyon reménytelennek tűntek, és én igazán... Szeretek fiatalokkal együtt lenni és próbálni helyes útra terelni őket, és aztán odamenni az idősebbekhez, megtudni, hogy milyen nehézségeken mentek keresztül, hogy hogyan mentek keresztül rajtuk, és hogy én hogyan keljek át rajtuk, mikor majd odajutok. De én szeretem a fiatalokat, az időseket, és akik a kettő között vannak.

9./ Márk 11:25. Én mindenkit szeretek. Ezt a szívemből mondom. Ha tudnám ma este, hogy van egy ellenségem... talán van is. Lehet, hogy van. De, ha van is, nem tudom, hogy ki az. Ha tudnám, biztosan nem prédikálnék addig, először mennék és elrendezném vele, ha tudnám, elrendezném vele a dolgokat, mert nem jó az, ha van valamink valaki ellen, vagy, ha bármit tudunk tenni, ne hagyjuk, hogy valakinek legyen ellenünk valamije. Értitek? És most ha... Nem azt mondja, hogy te neheztelsz –e egy testvérré, hanem, hogy a testvér neheztel-e rád? Látjátok? Te mész hozzá, hogyha neki problémája van. És ez a helyes út, így mi békében élünk.

4./^{10.}/ Goad testvér egy drága fiú... Egyszer valaki azt mondta: „Mi a szolgálatod sikere Branham testvér?” „Természetesen Krisztus.” „Hogy bírsz olyan sokáig kitartani estéről estére?” „A fiaim és az emberek velem vannak.” Ez a fiú néha napokig nem eszik, az arcán fekszik és kéri Istent, hogy segítsen nekem. Isten nem tudja ezt elutasítani. Látjátok? A feleségem otthon, a gyerekeim, a szeretteim, az emberek, a barátaim böjtölnek és imádkoznak értem. Ez a siker.

Látjátok mindannyian... Nem tudunk mindannyian prédikálni, és nem mindenki tud bizonyos dolgokat megtenni. De mindannyian tudunk tenni valamit, és ez segít. Látjátok?

11./ Ahogyan ez az óra itt. Kell hozzá az óramutató, hogy megtudd mennyi az idő. Nem tudom hányszor váltott vissza és előre az a pici dolog, hogy megtudjam mennyi az idő. A mutató mondja meg. De, ha az a kis kerék nem ugrana benne előre és hátra, akkor nincs az a mutató, ami meg tudja mutatni, hogy mennyi az idő. Látjátok? Nem tudnám hol volt. És ha nincs benne az a kis tekerős rugó, ami feltekerje azt a kis dolgot, akkor nem tud előre és hátra ugrani. Látjátok? Mindennek együtt kell dolgoznia. Az egész gyülekezetnek imádkoznia kell, a laikusoknak, az összes diakónusnak, az összes megbízottnak, a pásztornak, és aztán így együtt bekerülünk Isten jelenlétébe, mint egy nagy egység.

5./ ^{12.}/ Vegyük azt a példát, hogy megszólal a zongora. Hogyan tudom? Honnan tudom, hogy meg fog szólalni? Nos, én hiszem azt. Ez az én hitem. Na, most mit kell tenned, hogy megszólaltasd a zongorát? Az ujjamnak meg kell érintenie. Rendben. Először is a fejemnek, az elmémnek rá kell gondolni, a szívemnek meg kell mondania, hogy tegyem

vagy ne. Ez hit által van. Most azt mondja az ujjamnak, hogy ez egy jó dolog. A szemem, ez a próféta látás, ami látja. Na, most, ha csak ülök és nézem a zongorát, és azt mondom: 'igen, ez zenélni fog', nos, az még nem az. Látjátok, nekem kell megszólaltatnom.

13./ A lábamnak is dolgoznia kell. Nos, mi van, ha a lábam azt mondja: 'hát, én nem a szem vagyok, én nem tudok semmit csinálni ezzel, de odaviszlek téged.' Tehát itt is vagyunk. A lábam elhozott ide. Most, most itt vagyok. Átjöttem ide. A szemem még mindig néz, de nem tudja megérinteni a billentyűt. A lábam azt mondja: 'én nem tudom megérinteni a billentyűt, ahhoz a ujj kell.' Látjátok? És, ha az orr azt mondja: 'majd én megteszem,' az nem segít. Ha a szem azt mondja: 'majd én megpróbálom', az sem segít. Látjátok? Az ujjamnak kell. Mindennek együtt kell dolgoznia. /Branham testvér játszik a zongorán/. Meg is van. Látjátok? Ennyi az egész.

6./ 14./ Zsid.11:1. Na, most mi a hit? Hány érzékszerve van az emberi testnek? Öt. Látás, ízlelés, tapintás, szaglás, hallás. Így van? Tehát a hit az alkotórésze a remélt dolgoknak, a bizonyítéka azoknak a dolgoknak, amiket nem láthatsz, ízlelhetsz, érezhetsz, szagolhatsz, hallhatsz. Így van? Van hat érzék. Ha lenne egy hetem, prédikálnék ezekről a dolgokról, a hatodik érzékről, egy gyógyító szolgáltatón inkább. Ez most csak... én tudnék...

15./ Gyere ide Borders testvér. Hadd mutassam meg neked. Hallottátok már, hogy az emberek azt mondják: látni és elhinni? Hányan hallottátok már ezt? Óh, már hallottátok: „Én Missuriból jöttem. Tudod meg kell mutatnod nekem.” Most egy ember áll előttem. Barna haja van, és barnás öltöny van rajta, barna nyakkendővel és fehér inggel. Hányan hiszitek ezt? Látjátok? Na, most nekem van egy érzékem, ami kijelenti őt ott. Ez az én látásom. Most lépj hátra egy kicsit. Rendben. Most az én látásomnak lehetetlen, hogy őt érzékelje, de én tudom, hogy, hogy ő ott van, csakúgy mintha látnám. Miért? Én nem látom őt. Akarsz velem arról vitázni, hogy ott van-e, vagy nincs?

7./ Most mondhatjátok: "Az ott lehet Buntane testvér." Óh, nem, nem, nem, nem. Ez nem Buntane testvér, ez Roy, Roy Borders testvér. „Honnan tudod, hogy ki az? Te csak megfogtad egy ember kezét.”

16./ Nem cseréltetek közben embert. Neki nagyon széles a jegygyűrűje, látjátok, és én tudom, hogy ő az. Látjátok? Tehát én, én tudom, hogy... Én nem látom őt, de mégis tudom, hogy ő az, ugyan olyan jól, mint, amikor láttam. Tehát a látás az nem hit. Ugye? Nem, nem, nem, most. Biztosan nem, mert a tapintás a hit. Így van?

17./ Zsid.11:1. Na, most. Látjátok mi ez ... Köszönöm. Mi a hit? A hit az alkotórésze a remélt dolgoknak, a direkt bizonyítéka azoknak a dolgoknak, amiket nem láthatsz, ízlelhetsz, érezhetsz, szagolhatsz, hallhatsz. Látjátok? Ez az. Azt mondom: „Az az ing fehér.” És mi van, ha én azt mondom neked: „Az az ing piros.” Azt mondanád: „Várj egy percre Branham testvér. Az az ing fehér.” Hát én azt mondanám: „Nem, az piros.” Tehát az csak egyféleképpen lenne lehetséges... Lehetséges lenne az, hogy tényleg piros? Igen. Hogyha színvak lennél, akkor lehetne piros. Látjátok? Tehát a látás még nem lenne hit. Látod?

8./ 18./ De a hited... Amikor a hit pozitív, te nem lehetsz túl pozitív. Mintha bent ülnél..., mintha bírósági tárgyaláson lennél. Mikor kinézel az ablakon és látsz egy balesetet, azt

nehéz lenne bizonyítékként elfogadni, mivel lehet, hogy csak egy optikai illúzió volt. Nem is úgy láttad. Látjátok? És néha azt hiszed, igazad van.

19./ Mentetek már az úton és láttatok már délibábot? Pontosan ugyanúgy néz ki, mint a víz. Nem? Olvastam az újságban nem olyan régen, amikor egy csapat kacsza azt hitte, hogy vizet látnak a szemükön keresztül a jó megvilágításban az úton. Mindannyiukat megölte, látjátok, mert délibábot láttak.

20./ Sokszor az emberek is látnak délibábot és azt hiszik: „oh, ez az”, és a végén megölik magukat. Látjátok? Látjuk őket, ahogy kint vannak a sivatagban, ahogy kint vannak és kutatnak. Kijöttek a vízből és étkezőjük odalett és nem volt vizük. És elkezdtek délibábokat látni és azt hitték víz. Odaszaladtak, leborultak és elkezdtek képzelt vizet fröcskölni magukra. És mi volt az? Tűzforró homok.

21./ És ez az, ahogy az ördög is cselekszik. Néha mutat neked egy hamis délibábot. És azt hiszed ez valami nagyszerű, de mikor odajutsz csak tűzforró homokot és bűnt találsz magadon többet és többet. Látjátok? Ne menjetek az ördög délibábjai után. Engedd a hitedet lehorgonyozni az Isten Igéjében. Maradj vele, látod, pont így. Ez kitart. Látod?

9./ 22./ Az, a hatodik érzék dacolni fog a másik öttel. Nekünk jó az öt addig, míg egyetért a hatodikkal. De az embernek nem az öt érzék szerint kell élnie, nem kell engednie, hogy az öt érzék vezesse. Adva van neki a hajlam, hogy a hatodik érzék által legyen vezetve. Isten ezért adta a hatodik érzéket. Ez Isten helye a szívben, hogy vezessen minket. Tehát mi a hatodik érzék által vagyunk vezetve, hogyha hagyjuk.

23./ Na most, ha a hatodik érzék azt mondja, hogy az Ige téves, akkor az nem a hatodik érzék. Látjátok? Az, az öt érzék. De a hatodik érzék hiszi azt, amit a másik öt nem jelent ki. Ez egy kicsit bonyolult, de igaz, látjátok?, hogy a hatodik érzék az, ami által vezetve vagyunk.

10./ 24./ Kint voltam néhány perccel ezelőtt, imádkoztam, egy drága idős nőért, aki már négy napja ott fekszik és várja, hogy imádkozzanak érte. Micsoda dolog, elmondom nektek: úgy érzem, át kellene változtatni ezt a szolgálatot gyógyító szolgálattá valahogy, hogy lássuk az Isten lelkét mozogni. És az a szegény öreg teremtés, kézen fogtam és láttam mi a baj. És hát ...

11./ 25./ Mit is olvastatok? Lukács, igen. Igen, rendben. Na, most szeretnék egy részt kiemelni, ha az Úr is úgy akarja. Ha az Úr is úgy akarja, holnap este: „Az Isten pecsétjéről” szeretnék prédikálni. Szeretitek az ilyen tanításokat ugye? „Az Isten pecsétje” és azután „A fenevad bélyegét” a következő estén. És ma este szeretnék egy kis részletet témaként abból, amit olvastatok, Szent Lukács 18. fejezet. És ő a 35-43. versig olvasta.

Most én szeretném kivenni a 38. verset.

„... Dávidnak fia, könyörülj rajtam!”

És tegyük ezt ma este egy kicsit drámaivá. Kicsit fáradt a torkom, így vegyünk ma este csak egy kis drámát, egy pár pillanatra.

12./ 26./ Márk 10:46. A jelenetünk egy hideg, tavaszi reggelen indul, Jerikó öreg, lerombolt falai mellett. Ott van egy ember, akiről tudjuk, hogy egy koldus, úgy hívják, vak Bartimeus, vagy Bartimeusz. Mindegy hogy ejtitek. Szóval abban az időben nagyon sok koldus volt. És ő egész este csak hánykolódott, forgolódott, nem tudott aludni. Sokan közülünk tudják, hogy milyenek az ilyen esték, egyáltalán nem tudunk pihenni. És ő csak forgolódott az ágy egyik oldaláról a másikra, és szegény kis fickó nem tudott pihenni. Ezért későn kelt fel, későn ért ki a helyére. Így hát, ha ő nem volt ott korán, akkor a kereskedők és a többiek bejöttek...

27./ Nagyon sok volt akkoriban a koldus és a gyógyíthatatlan ember, mint vakok, leprások, nyomorékok és így tovább, és a szegénység sújtotta ember. A kereskedők annak adták az érméjüket, amelyik koldussal először találkoztak, és ezzel el is intézték. Ennyit tudtak megengedni maguknak aznap.

Szóval, ő későn ment ki a helyére aznap. Mondjuk olyan nyolc óra körül, de neki már hat órákor ott kellett volna lennie. És ő azért késő, mert nem tudta kialudni magát. Egész éjjel csak forgolódott és nem tudott aludni. Egész éjjel arról álmodott, hogy ismét lát. Azt álmodta, hogy visszakapja a szeme világát. Felébredt és visszaaludt.

28./ Tudjátok, én hiszem, hogy Isten sokszor figyelmeztet minket álmunkban. Gondoljátok? Mindig is tett ilyet, és megígérte, hogy az utolsó napokban fog mutatni látomásokat és álmokat. Gondoljunk Bartimeusra! Ő arról álmodott, hogy visszakapja látását és újra lát.

13./ Tehát, mikor reggel kiment, ő már el volt késve, az összes kereskedő bement már a városba, a nagy kereskedelem városába. De már mindannyian bementek, korán, hogy el tudják adni a portékáikat és így tovább. Tehát neki aznap anélkül kell beérnie. Ő nem kapott arra a napra érmét, hogy enni tudjon. El tudom őt képzelni, ahogy már annyiszor lefestették: öreg, rongyos köpenyében, így, és az öreg kis összeaszott karjaival, és mindenhol szakáll borította az arcát, ami ősz volt, és vakon próbált eljutni arra a helyre, ahol ülni és koldulni szokott. Abban az időben mindenkinek meg volt a saját helye, ahol koldult.

29./ Milyen sajnálatos dolog. Voltam Indiában és láttam őket, ők ... Van 470 millió ember Indiában, és őszintén azt mondhatom, 400 millió belőlük koldus. Mindenhol csak koldus, koldus, koldus. És mindenkinek megvan a saját kis helye, és mint egy kis varázslat, ők próbálják felkelteni a turisták figyelmét. Milyen szánalmas látvány.

30./ Józsué 6:20. Aztán ott találjuk őt. Egy rossz éjszaka után, nem volt ott senki, szóval úgy gondolta, hogy leül egy sziklára. Tudjátok a falak le voltak rombolva az ő idejében, amióta Józsué bement, a nagy sziklák ott heverték. Szóval meg kellett találnia az útját az északi kapu mentén, ami beviszi Jeruzsálembe. Leült ott a napsütésben. Gondolkodott: „Nos, jön a tavasz, azt hiszem, leülök itt a meleg napon. Fázok ezen a reggelen és a ruháim is vékonyak, leülök csak egy kis időre ide a jó meleg napra, talán kapok majd egy érmét. Ha nem, akkor a családom éhezni fog ma.”

Ahogy ott ült, visszagondolt az álmára: „Múlt éjjel azt álmodtam, hogy látok. Ó, milyen szép lehet az ég. A dombok ismét virágozni kezdenek.”

31./ Aztán visszagondolt a gyermekkorára, amikor a Jordán folyó partján élt, kora tavasszal, mikor kibújnak a boglárkák és a kis virágok. Kisfiúként, ahogy bebarangolta a hegyeket, leült, és felvette azokat a virágokat, lefeküdt, és ő azon a reggelen azt gondolta, milyen szép volt az ég, a nagy fehér felhők bejöttek tavasszal, és hogy zöldült ki minden, és milyen kék az ég, és a Jordán, mikor megáradt, a hó jött le Júdeából, és hogy virágoztak a virágok.

15./ 32./ És akkor hallott egy ismerős hangot, amit mi mindannyian szeretünk hallani, az anya édes hangját. Hívta: „Bartimeus! Kicsikém! Készen van az ebéded.” És aztán, mikor az édesapja kint dolgozott valahol a mezőn..., ahogy ment be az a kis zsidó anyja várta őt a lépcsőkön, felvette a karjaiba és átölelte, aztán leültette vacsorázni. Ezután kimentek a verandára, ahogy ült kint a verandán, az édesanyja elringatta, és így meg volt a délutáni pihenője.

33./ Szóval kisimította a haját a szeméből, felnézett és látta édesanyjának azokat a szép, nagy, édes szemeit, és ahogy megpuszilta a kis arcát és mondta: „Ó, milyen hálás vagyok én a nagy Jehova Istennek egy ilyen szép kisfiúért, mint te Bartimeus. Tudod Bartimeus, mikor megszülettél, én Jehovának ajánlottalak. Mindig is hittem, hogy Jehova egy nap használni fog téged, Bartimeus. Használni fog az Ő dicsőségére.” Aztán Bartimeus arra gondolt: „Itt vagyok vakon, nem egészen egy mérföldre attól a helytől, ahol játszottam és láttam. Hogyan tudna engem Jehova használni? Én vak vagyok. Nincs számomra remény.”

16./ 34./ De mi nem mindig tudjuk, tudjátok. Isten rejtélyes utakon dolgozik, a csodák elvégzéséhez. Ha mi rábízunk valamit Istenre, és hisszük, mint a gyerekeinket, vagy bármit, akkor higgyük, hogy Isten válaszol az imánkra. Valamelyik nap, épp elmenni készültem, és a telefon folyamatosan csörgött, és volt egy anyja a gyerekeivel, aki azt mondta, hogy imádkozzak értük.

35./ Azt mondtam: „Most, csak bízzátok őket Istenre. Ez minden, amit tennetek kell. És többé ne tedd erre a kezed. Hagyd, hogy Isten elvégezze.” Ha csinálsz valamit ezzel kapcsolatban, akkor Isten hátralép és hagyja, hogy csináld, míg be nem fejezed. De, ha te rábízod, és hagyod, hogy Ő tegye, akkor Ő meg fogja tenni. Te csak higgy benne! Te csak állj hátra, ne dolgozz, de higgy! Ez az, amikor a kegyelem igazságosságként van betudva, ha hiszed, hogy Isten meg fogja cselekedni.

17./ Akkor azt mondta, kétségek nélkül a szívében, emlékezett arra, hogy az édesanyja hogyan olvasott neki bibliai történeteket. Tudjátok egykor az anyáknak volt idejük bibliai történeteket olvasni a gyerekeiknek. Most már nem érnek rá. El kell menni az új kocsiért, el kell menni a hölgyek kártyapartijára, és ilyenek.

36./ Régen az anyáknak vizet kellett hozni a patakból és kint felfőzni. Emlékszem édesanyámnak volt egy jó nagy öreg vas üstje, abban mosott kint, és ... Több ideje volt. A modern anyáknak csak egy gombot kell megnyomniuk, hogy kimossanak, elmossák az edényeket és így tovább, csak egy gombot kell megnyomni. De nem hiszem, hogy ez a modern komfort elvisz bennünket bárhová is. Annyit tesz, hogy lusták leszünk és meghalunk szívproblémában és minden más.

37./ Susanne Wesley-nek tizenhét gyermeke volt. Tizenhét gyermekkel több száz évvel ezelőtt, így is tudott szakítani 2-3 órát egy nap a sűrű napirendjében, hogy olvassa az Evangéliumot, és imádkozzon a gyermekeiért. Mi történt? Volt neki egy John-ja és egy Charles-a, akik felforgatták a világot.

38./ Susanne Wesley, megálltam nem túl rég a sírjánál, rátettem a kezem a sírkőre. Az mondtam: „Istenem! Adj Amerikának néhány ilyen anyát.” Így igaz. Ő felnevelt egy Charles és egy John Wesley-t. Charles-nak köszönheti a világ a legszebb evangéliumi énekek nagy részét. És John, ó Istenem, ő igazán tűzről pattant volt. Így van. Milyen remek embere volt Istennek.

18./ 39./ De ma, minden modern kényelemmel ahelyett, hogy Bibliát olvasnának a gyerekeknek, inkább bekapcsolják a TV-t és hagyják, hogy olyanokat nézzenek, amik nem is nekik valók. Most ez így igaz! Ez így van! És egy másik dolog. Odaadjuk nekik ezeket a régi regényeket, és a régi képregényeket, amiket a gyógyszertárakban lehet venni, kiplakátolják őket, csak azért, hogy el legyenek adva, pedig csak gyújtósnek valók, vagy a tűzre. Mégis mi lenyomjuk mindezeket a dolgokat a gyerekeink torkán.

40./ Az amerikaiak ... fogadom, közel minden fiú Amerikában meg tudja mondani, hogy ki volt Davy Crockett. De úgy hiszem, hogy még az 1/3-uk sem tudja megmondani, hogy ki volt Jézus Krisztus. Ez így van. Óh, a magányos csavargó, vagy valaki hasonló, valami filmsztár. Ők azokról mindent tudnak, mert ez van eléjük téve.

41./ A Biblia az a könyv, amit elraknak. Amikor a lelkész jön, előássák valahonnan, leporolják és lerakják. Így ni. Az soha nem volt olvasva. Amire szükségünk van ma, az néhány jó régimódi anya, akik visszaszoktatják a gyerekeiket az imádkozásra. Ez a legjobb orvosság, tudom, ez a gyógyír a fiatalok bűnözésére. Egy jó öreg, őszinte anya!

19./ 42./ Hallottam őket beszélni a Kentucky anyák tanulatlanágáról ott fent arról a környékről, az országnak arról a részéről, ahonnan mi jöttünk. Most talán ... talán nem tudják, melyik a jobb és a bal kezük, de ti hagyjátok az ő lányait jönni éjszakánként felcsavart hajjal, levetve a ruháikat, a rúzs szétmaszatolva az egész arcukon, kicsit ittasak, sápadtak, cigarettáznak, hozzák a lányokat a napfénybe... megmondom nektek, 3 hónapig nem lesz képes kiszállni az ágyból. Ezt garantálom nektek. Igen, uraim. És ti a tudatlanságról beszéltek?... Ez ... szükségünk van több olyan anyára. Igen uraim, igen uraim. Ez visszahozná a fegyelmet.

43./ A mi otthonunkban megvan a 10 parancsolat. Az ajtó fölött függ. Mind a 10 hikori fából készült és a vége így volt megcsinálva. Megmondom nektek, mi arról tanultunk. Ez így van. Látom apámat, ahogy kinyúl és azt mondja: „William...”

Mondhatom: „Ó nekem!” Tudtam, mi fog következni. De én, én hálás vagyok, amiért ezt tette. Ez így van.

20./ 44./ Bartimeus az édes kis anyjára gondolt, hogyan mesélt neki bibliai történeteket arról, hogy mit tett az Úr. Azt mondta: „Bartimeus! Mi zsidó emberek vagyunk, Isten választott népe... ő választott minket az Ő népévé, mert szerettük és szolgáltuk Őt.

Bartimeus! Egy nap talán nagy ember leszel. Elvárom tőled, hogy te legyél Izráel királya. Én szeretném...” Minden anyának az az elvárása a gyerekével szemben, hogy nagy legyen, és ez az, amit tenniük kell. Ő azt mondta: „Imádkoztam. Mikor megtudtam, hogy a világra fogsz jönni, mikor Isten a szívem alá helyezett, nos, én, én Istennek adtam a kis életedet. Tudod, én azt szeretném, ha szolgálnád ez a hatalmas Istent. Elmondom neked, milyen hatalmas is Ő. Bartimeus!

45./ II. Móz. 4:22, 6:14,15, 7:6. Tudod, mi egyszer, egyszer kijöttünk Egyiptomból. Mi rabszolgák voltunk ott egykor, de Ő kihozott minket.” Hogyan választotta szét a Vörös-tengert? Izráel gyermekeit mennyei mannával etette, fűrhúst ettek, vizet adott nekik a sziklából a sivatagban, és mindezek a nagy dolgok, amiket Ő megcselekedett. Óh, azok a kis fényes szemek csak ... Ő azt mondta: „Óh, mama! Ez a nagy Jehova még mindig él?”

„Óh, igen édesem! Ő pont ugyanaz, ami volt. Ő még mindig Jehova.”

21./ Józsué 3:16. Szerette ezeket a történeteket, amik Izrael gyermekeiről szóltak... Azt mondta: „Itt lent az öreg gázlón ... egy napon a dicsőséges Józsué itt ment át Izrael gyermekeivel. Itt a város körül, ahol mi beszerezzük a fűszereinket, itt Jerikónál, Józsué pont itt ment keresztül, a nagy dicsőséges harcos, az Úr szolgája. Hogyan állt Mózes a hegy tetején? Nézte a megáradt folyót, és a hitetlenek azt gondolták: „Ez a jó idő. Biztonságban vagyunk. Isten elég szegény tervező, pont ezt az időt választotta, hogy átkeljenek.”

46./ De Isten néha csak a legrosszabb helyzetre vár, hogy megmutassa, hogy Ő Isten. Igen uraim. Akkor is odavihette volna őket, amikor a folyó alacsonyan állt. De ez nem így volt. Ő csak be akarja neked bizonyítani, hogy Ő Isten. Szereti kimutatni az Ő dicsőségét. Óh, én szeretem ezt! Én csak szeretem ezt látni és tudni, hogy Ő Isten.

22./ 47./ II. Királyok 1:8. Aztán, az egyik történet, amit a kis Bartimeus annyira szeretett, az a sunemita nő története volt, mert volt benne egy kisfiú, tudjátok. Volt benne egy kisfiú... Az édesanyja beszélt neki a nagy dicsőséges Elizeus prófétáról, hogy hogyan tette Isten őt olyan nagy, dicsőséges prófétává. Kint élt a vadonban, nem voltak ruhái és egy darab bőrt csavart maga köré, mégis ő egy dicsőséges embere volt Istennek. Ő Isten felkenése alatt élt.

48./ Ő áthaladt egy bizonyos városon, és volt ott egy sunemita asszony. Az egy kedves nő volt, Isten is szerette. Habár pogány volt, ő szerette Istent. Azt mondom, talán azt mondta Bartimeusnak: „Tudod Bartimeus, mi Isten választottjai vagyunk. De egy nap eljön a nagy Messiás. Mikor Ő eljön, Ő lesz az az Egy, aki minden nemzetet hívni fog, mert ez a sunemita nő ... Isten kedves mindazokhoz, akik szerethetőek. Ő segíteni akar azokon, akiknek segítségre van szükségük.”

23./ Bartimeus! Ez a kiváló nő látta ezt a szent embert áthaladni a városon. Szeretett volna szívességet tenni neki, mert szerette Istent. Tudta, hogy ez az Ő szolgája, és segíteni akart neki, tenni érte valamit. Látta őt jönni, behívta, hogy maradjon velük. I. Királyok 4:9-10. Szóval az ő férje egy elég gazdag ember volt. Tehát egy nap azt mondta a férjének: „Tudod drágám, Istennek ez a nagy szent embere jön és felmegy egy barlangba, ő fent él

a Kármel hegyen. Szóval úgy gondolom, amikor áthalad itt, jó lenne, ha építenénk neki csak egy kis szobát a ház egyik oldalán. Hiszem, hogy ez nagyon kedves lenne, ha megtennék ezt, mert mindketten hiszünk Istenben, mert Ő Isten, azaz Isten képviselője. Ez a legmagasabb rang ezen a földön most, Isten képviselője.” Tehát az ő férje azt mondta: „Igen, szerintem jó lenne.” Tehát építettek egy kis házat neki.

24./ „Egy nap, mikor Elizeus és a szolgálja Géházi arra mentek, látták ezt a kis szobát, amit építettek és bementek. Volt ott nekik egy szép kis ágy, szék, egy kis víz, és minden. I. Királyok 4:13. Szóval azt mondta: „Menj, kérdezd meg a sunemita asszonyt, hogy van-e valami, amit tehetek érte. Olyan kedves hozzánk, talán viszonzozhatnánk a kedvességét. Talán szeretné, hogy beszéljek a királlyal, vagy a főkapitánnyal, vagy valakivel.”

49./ I. Királyok 4:14. De tudod Bartimeus, ez a nő nem kért semmit. De, mikor Géházi visszatért, azt mondta: „Elmondom neked Elizeus, Isten nagy prófétája, hogy ez a nő meddő. Nincs gyermeke, és nem is lehet.” Azt mondta: „Bartimeus! Tudod, minden anya szeretne egy ilyen édes kisfiút, mint te vagy. Érted? Ezért olyan jó hozzám Jehova, hogy adott nekem egy ilyen kisfiút, mint te vagy. Az a szegény anya szeretett volna egy kisfiút, mint te. I. Királyok 4:16. Elizeus azt mondta: „Menj, és hívd ide hozzám!” Így semmi kétségem afelől, hogy Elizeusnak volt egy látomása, hogy mit kell tennie. Tehát, amikor a nő bement azt mondta neki: „Az élet rendje szerint, neked gyermeked lesz. A nő kiment. Tudod mit Bartimeus? Annak az anyának lett egy édes kisfia, egy édes kis pogány fia, csakúgy, mint, ahogyan te egy édes kis zsidó fiú vagy. Hogy szerette az az anya azt a kisfiút. Biztosan azt gondolta, hogy ő a legédesebb dolog a világon.”

25./ 50./ I. Királyok 4:19-20. Mikor a kisfiú olyan 11 éves volt, egy napon kiment az apukájával a mezőre aratni. Én azt hiszem napszúrást kaphatott, mert el kezdte mondani: „a fejem, a fejem”. Egyre betegebb és betegebb lett. Szóval az apa, mivel nagyon elfoglalt volt, az egyik szolgálójával bevitette a kisfiút, és az anyukája ölébe fektette. Ott tartotta úgy délig, amikor a levegő kiszállt belőle, és szegény kisfiú meghalt.

51./ II. Királyok 4:21. De most Bartimeus, szeretném, ha nagyon meg tudnád figyelni, hogy mit tett ez a kis pogány nő. Bevitte a kisfiút és a próféta ágyára fektette.”

Most, ez egy csodálatos kijelentés. Látjátok? Ő nem a saját ágyába fektette, sem nem a sajátjába, sem az apa ágyába. Bevitte és a próféta ágyára fektette a kamrába, ahol a próféta aludt.

26./ 52./ „Azután azt mondta a férjének: 'Nyergelj fel egy öszvért és hozd előre nekem', azt mondta a szolgának 'és meg ne állj. Ha valaki köszönt, ne köszönj vissza neki, csak menj egyenesen az Isten emberéhez, fel a Kármel hegyre.”

„Most,” a férje azt mondta: „ma nincs újhoid, sem szombat, Isten embere biztosan nem lesz ott.”

De ő azt mondta: „Minden rendben lesz.”

53./ Én szeretem azt, mikor kitartasz a hited mellett, mikor megmaradsz mellette. Ez most itt minden kis Bartimeusnak jó lecke. Látjátok? És ő azt mondta: „Menj, menj előre, ne állj

meg semmilyen társasági hívásra, vagy bármi ilyenre. Csak menj előre, ne állj meg addig, míg azt nem parancsolom.” Tudjátok, mikor már elég közel értek a Kármel hegyhez, mikor a próféta...

54./ Tudjátok, Isten nem jelent ki mindent az ő prófétáinak. Ezt mindannyian tudjuk. Csak azt jelenti ki nekik, amit akar, hogy tudjanak.

27./ Amikor közel értek, Elizeus kiment, valószínűleg öregen, kissé homályos látással. Felemelte a kezeit és azt mondta: „Itt jön a sunemita asszony, úgy tűnik, aggódik. De Isten ezt nem mutatta meg nekem.” Szóval azt mondta Géházinak: „Menj és hívd be őt.” De ő elég gyorsan ment, és odakiáltott neki: „Minden rendben van veletek? Minden rendben van a férjeddal? Minden rendben a gyerekekkel?”

55./ És figyelj, mit mondott ez az asszony: „Minden rendben!” Ámen! Ő tudta, hogy Isten van abban a prófétában. Ez így van. Ő tudta, hogy ez volt akkor Isten számára a legmagasabb rang.

56./ Azt hiszem innen vette Márta az ötletet. Biztosan olvasta ezt a történetet. Mikor a testvére Lázár meghalt, ő tudta, hogy Isten van a prófétában, hogy biztosan Isten van az Ő Fiában. Ez így van. Szóval ő odament és azt mondta: „Uram, ha itt lettél volna, a testvérem nem halt volna meg. De még most is, bármit kérsz Istentől, Isten megadja neked.”

Én szeretem ezt. Szeretem ezt. Látjátok? Ő felriasztotta Őt. Látjátok. Még most is bármit kértek Istentől, Isten megadja nektek.

28./ Ez a kisfiú itt ül összetört lábbal, az a másik kis fickó ott. Láttam mindkettőjüket tegnap este kiáltani. Biztosan pünkösdi fiúk, biztosan Isten van a szívükben. Azt mondod: „Branham testvér, valószínűleg én soha nem fogok tudni újra járni, az orvos azt mondta, hogy nem fogok tudni.”

Ő itt szívproblémával, ő itt ezzel, és ezzel. „Az orvos azt mondta, nem leszek rá képes. Az orvos azt mondta, hogy soha nem leszek túl rajta. Rákos vagyok. Daganatom van. Ez és ez a bajom.”

57./ „De még most is, bármit kérsz az Atyától, Ő megadja neked.” Így van. Még most is bármit kértek Istentől, Isten megadja nektek. Ez kellett, hogy legyen, ahogy Márta kapta ezt.

29./ 58./ A sunemita azt mondta: „Minden rendben!” Na, most ő nem kérte a prófétát a fiúért, de tudta, hogy Isten képes ezen a prófétán keresztül kijelenteni, hogy miért vette el Ő a fiát és az kielégíti őt. Ha Ő elmondaná miért vette el a fiút, akkor minden rendben lenne. Tehát ő Isten képviselője előtt állt, és minden rendben volt. El tudom képzelni, ahogy a kis Bartimeus szeme felcsillant: „Mama! Mama! Siess! Mondd el mi történt!” Látjátok, a kisfiúk türelmetlenek lesznek. Ki akarják találni, mi lesz a vége.

59./ Tehát a nagy próféta azután, hogy az asszony feltárta neki az ő történetét, hogy a fiú meghalt és, hogy a kamrában fekszik, a próféta azt mondta a szolgájának: „Vidd a

botomat és fektesd a gyermekre!” Most jut eszembe, az Új testamentumban Pál innen vette az ötletet, hogy zsebkendőket és ruhákat vigyenek a testéről.

30./ 60./ Na, most Elizeus tudta, hogy minden, amit ő megérint az meg van áldva. De, hogy ha rá tudná venni az asszonyt, hogy elhiggye, akkor ennyi lenne az egész... Ha rá tudná venni az asszonyt, hogy elhiggye, a csoda ugyan úgy megtörténne, ahogy mindig. Ha a nőnek lett volna hite abban, amit Elizeus mond neki, hogy tegyen meg. De a nő hite nem a botban volt.

61./ Hát bárhogy is én szeretem azt, ahogy ő mondta. Azt mondta: „Ahogy az Úr él, és a te lelked, sosem hal meg, nem foglak elhagyni téged.” Én szeretem ezt: elhatározta, hogy kitart. Ez az! Ha Istenhez mérsz tarts ki, amíg a Szentlélek jön, amíg minden, amit kértél megtörténik. Ne add fel! „Nem hagylak el. A kezeden vagyok Uram addig, míg válaszolsz nekem.” Ezt így kell csinálni.

62./ Tudjátok, hogy Jézus is így tanítja. Ő azt mondta az igazságtalan bíróról, tudjátok ő nem állt bosszút az özvegy ellenségein. De azt mondta: „Hogy ne legyen nekem útban, előremegyek és bosszút állok az ellenségein.” Mennyivel többet akar a ti mennyei Atyátok adni nektek. De most figyeljétek. Ő azt mondta: „Keressetek és találtok. Zörgessetek és megnyitattik...”

63./ Na, most ha megfigyeltétek ez nem csak annyi, hogy: „Uram én ezt akarom.” „Aki kér, keres.” Folyamatosan keressetek. Folyamatosan kopogtassatok. Haladjatok tovább és tovább. Megérkeztél oda, tehát csak zörgess, amíg megtörténik. „Uram én hiszem. Én, én a te kezeden vagyok. Én a Te kezeden vagyok.”

31./ 64./ Emlékezz! Az Úr meggyógyított engem a gyomorbajból. Az ördög azt mondta: „Te nem gyógyultál meg.” Én azt mondtam: „Maradj és figyelj rám, és tegyél bizonyosságot. Ha akarjátok... Ha akarjátok hallani, dicsőség Istennek, csak maradjatok és figyeljétek rám egy kicsi.” Belefárad és elmegy. Tehát ő meg fogja tenni.

65./ Valamelyik nap megpróbált rám ragasztani egy nagyon csúnya megfázást. Átadta azt nekem, és én visszaadtam neki. Ismét ideadta és én ismét visszaadtam neki. Mi harcoltunk ezen három-négy napig, míg végül elment. Tehát itt vagy. Látjátok? Folyamatosan adjátok vissza neki! Adjátok vissza neki! Ez a módja. Legyél határozott! Tarts ki!

32./ 66./ Ő is így csinálta. Azt mondta: „Ahogy él az Úr és a te lelked, soha meg nem hal...” Most figyeljétek meg, ő hitte azt, hogy az ő lelke nem fog meghalni. Látjátok? Ahogy az Úr él, úgy a lelked is él.” Látjátok? „Nem hagylak el. Itt fogok maradni, amíg ki nem találom, mi történt.” Tehát ő nem tudta kivenni a kezéből. Tehát ő felövezte a derekát és már ment is.

67./ Figyeljétek, mikor besétált a szobába... Figyeljétek mi ellen ment a próféta. Ő nem tudta mit fog az Úr tenni. Ott volt az apa, hangosan ordított: és mindenki a szomszédságból. Kiabáltak. Az a jó kisfiú, ez a kedves család, halott volt, ott fekszik a kamrában, nincs remény.

68./ Na, most mit tett Elizeus? Pont úgy, mint Jézus elküldött mindenkit a házból. Menj el onnan, ahogy Jézus tette, mikor Jairus lánya volt halott. Figyeljétek, amit a próféta tett. Neki nem kellett kimennie és keresni, imádkozni, elvégezni az imádságot és felkészülni. Nem, én úgy hiszem, nekünk úgy kell maradnunk, mint, aki már imádkozott, nem gondoljátok?

33./ 69./ Nem is olyan régen volt itt egy kis ír asszony, aki hajón jött ide. Olyan 30-40 mérföldre voltak a New-York-i öböltől, amikor egy szörnyű vihar tört ki. A kis hajó nem tudta, hogy beér-e vagy sem. Leadták az S.O.S.-t. Azt mondták az utasoknak, ez a vihar csak rosszabb lesz. Ha valahogy ki tudnak tartani a viharban 30 percig, akkor elérnének a kikötőbe, de ha nem, akkor a tenger fenekén végzik. Tehát abbamaradt a jazz zene, elkezdtek imádkozni és a „Közelb Hozzád Uram”-ot játszani. De ez a kis ír asszony fel- és lejárált, kiabált és sikított: „Halleluja! Halleluja! Halleluja!” A kapitány azt mondta neki: „Megértetted, amit mondtam?” Azt válaszolta: „Igen, megértettelek.” Azt mondta: „Akkor miért nem imádkozol?” Azt mondta: „Én már megtettem azt, imádkoztam.” Tehát ez az! Legyél kész, végezd el az imát. Ez a módja, ahogy nekünk is tennünk kell. Azt mondta: „Olyan hálás vagyok.” Ismét elkezdett kiabálni. A kapitány azt kérdezte: „Miért kiabálsz?” Azt mondta: „Azt mondtad nekem, ha kitartunk 30 percig, akkor New-Yorkban leszünk. Ha nem, akkor a tenger fenekén.” Azt mondta: „Így van.” Azt mondta: „Én úton vagyok Írországból, hogy meglátogassam a lányomat New-Yorkban. Nekem van egy másik lányom a dicsőségben és 30 percen belül láthatom valamelyiket.” Tehát, ... ha a hajó elsüllyed ő felmegy. Tehát ez az! Nem veszíthetsz. Látjátok? Tehát bármi is lesz ... ő kiabált. Ő tudta, hogy 30 percen belül találkozik a szeretteivel. Ó igen ez az! Légy imára kész.

34./ 70./ Az öreg Elizeus felment a hajóra, tudod, vagy felment annak a kis helynek az emelvényére, amit a nő építtetett neki és fel-le járt a padlón. Ő fel-alá járt a szobában, ahogy a Biblia mondja. Azután, ahogy érezte a Lelket rászállni, odament és ráfeküdt a gyermekre. Rajta feküdt, a teste a gyermekben volt.

71./ Érezte, ahogy a gyerek felmelegszik, ezért felkelt és oda-vissza, fel-alá sétált a szobában. Visszament, ráfeküdt a gyermekre ismét és a gyermek tüsszentett hétszer és életre kelt. Felvette a gyereket és azt mondta: „Hívd a Sunemitát.” Ó, hogy szerette ezt a kis Bartimeus.

35./ 72./ El kezdett ezen gondolkodni. Ó, mikor hallottam, ahogy az anyám mesélte nekem azokat a történeteket. Ugyanakkor zajt hallott, hallotta, hogy egy kis öszvér jött. 'Biztosan valami gazdag ember, mert a legtöbb utazó gyalog jár, vagy ...' A gazdag emberek számárháton utaztak, a hadsereg pedig szekereket használt. Azt mondta: „Ó, ez biztos egy jó módú ember, aki későn ért be.” Tehát ő felkelt, félredobta a köntösét, kisietett és el kezdett kiabálni: „Alamizsnát a vaknak! Alamizsnát a vaknak, kérem!”

73./ A kis öszvér megállt, és hallott egy éles, recsegő hangot. „El az utamból koldus! Én vagyok a jeruzsálemi gyülekezetek tanácsának a vezetője. Azt mondták nekem, hogy itt megy el egy ... Én az Úr szolgája vagyok. Azt mondják, van itt nekik egy úgynevezett prófétájuk, aki idejön ma. Látomásokat lát, és így tovább. Nekik lesz itt egy gyógyító

szolgálatuk, én összegyűjtöm itt lent az egész tanácsot ma. Összegyűjtöm a szolgálókat, hogy meglássuk, és hogy ne legyen semmi ilyen ostobaság itt a környéken. Félre az utamból! Én az Úr ügyében vagyok.” És már ment is a kis számár tovább az úton.

74./ Bartimeus azt gondolta: 'Hát igen! Ez az Úrnak a szolgálója.'

36./ Nos, próbálta megtalálni az utat vissza a sziklához. Végül, mikor megtalálta a sziklát, a nap már odébb ment egy kicsivel, és elég hideg is volt. A fal árnyékot vetett a sziklára, szóval Bartimeus egy kicsit arrébb ült és azt mondta: „Nos, gondolom, ma már nem fogok érdemet kapni. Várok még egy kicsit és aztán visszaülök. Talán tovább álmodozok arról, amikor még kicsi voltam. Majd arra is emlékezett, mikor az anyukája mesélte, hogy évekkel ezelőtt a nagy Illés próféta és Elizeus, aki átvette a helyét, két dicsőséges embere Istennek, ott sétáltak pont azon a macskaköves úton, kart karba öltve mentek le a Jordánhoz, hogy megnyissák azt. Ó nekem! Ott haladhattak el úgy 30 lábra attól a helytől, ahol ő most ült.

37./ 75./ De, jaj! A pap azt mondta neki: „A csodák napjai már elmúltak. Tudod, Jehova már nem gyógyítja meg az embereket.” Az a Lélek sosem halt ki. Szóval ők ...: „Ó, Jehova nem cselekszi már azokat a dolgokat. Nekünk csak jól kell élni, fizetni a tizedet, elmenni a templomba és minden találkozóra és ez minden, amit tennünk kell. De Jehova már nem gyógyít. Ő akkor régen Jehova volt, de ma, ma már nem érdekelt ezekben a dolgokban.”

76./ Ó, micsoda tévedés! Ő mindig érdekelt. Ha egyszer érdekelt volt, akkor még mindig az. Igen uraim. Ő nem tud megváltozni. Az indítékait... Ő nem tudja megváltoztatni a tulajdonságát. Ő még mindig Jehova. Nem érdekel hányan mondják, hogy Ő megváltozott. Az emberek megváltoznak, de Ő nem változik. Az ok, amiért nem látjuk azokat a dolgokat cselekedni az, hogy mi nem hagyjuk Neki. Ő akarja.

38./ Azt gondoljuk, hogy kimerítjük a bőséges áldásait. Azt gondoljuk: 'Nos, én kértem Istent, hogy adja meg a mindennapi kenyeremet. Nem szabad Tőle túl sok mindent kérnem.' Ó nekem! El tudod képzelni, hogy egy kis hal, kint az óceán közepén azt mondja: „Várjunk, jobb, ha csak mértékkel iszok ebből a vízből, lehet, hogy egy napon elfogy”?

77./ El tudjátok képzelni, hogy egy kis egér Egyiptom nagy gabonatórolójában azt mondja: „Jobban teszem, ha csak egy fél búzaszemet eszek egy nap, nehogy elfogyjon a következő aratásig”? Nos, ez ... Csak szorozd meg ezt 100 billióval, és próbáld kimeríteni Isten jóságát és kegyelmét.

78./ Ő próbálja rád erőltetni az Ő útját, ahogy tudja. Kérj bőségesen, hogy teljes legyen az örömed. Ő azt akarja, hogy az Ő népe boldog legyen, hogy nagy dolgokat kérjen, hogy nagy dolgokban higgyen. Te egy város vagy a hegyen, nagy ambíciókkal, nagy elvárásokkal. Nos, irgalom! Ha látunk egy vakot ma este, aki visszanyeri a látását, akkor holnap látni akarom, ahogy a halottak támadnak fel. Igen uraim. És én... én továbbra is hinni akarok a nagyobb dolgokban.

79./ Mikor a gyülekezet elkezdi venni a Szentlelket és nyelveken kezd beszélni, miért telepszünk ott le? Csak menj tovább. Menj tovább a megígért földre. Mi úton vagyunk a

megígért földre. Biztosan. Csak ne csak egy dolgot vegyél! Azt mondom: „Hát mi csak ... Beszéltél már nyelveken? Hát te nem kaptál valami nagy áldást...” Hát akkor neked egy millió mérföldre előre kell járni az úton, persze, nagy dolgok, nagy elvárások. Biztosan.

39./ Tehát, mi kitalálhattuk, hogy Bartimeusnak azt mondták, a csodák napjai elmúltak. Azt mondta: „Most én itt ülök, ahelyett, hogy hallgatnám azt az embert, aki azt mondja, hogy ő Isten szolgája... Mi volt az, amit ő mondott? Lement, hogy megnézzon valamit. Mit? Vajon mi folyik lent a városban. Nos, akárhogy is, azt mondták, a csodák napjai elmúltak. Ilyen most Jehova szolgája? Ez egészen más, mint Illés és Elizeus volt.”

„Hát, ha itt ültem volna ezen a sziklán, mikor Illés és Elizeus elhaladtak itt, le a Jordánhoz...

80./ Csak egy kicsivel arrébb innen, ahol most ülök... a nagy próféta levette a kabátját, a köpenyét összehajtotta, ráütött a Jordánra , ami megadta az utat. /Ámen/. Több száz évvel azután, hogy Józsué ugyanezt tette.” Ámen! Ez azt mutatja, hogy Jehova ugyanaz mindaddig, míg van valaki, aki hiszi, hogy Ő ugyanaz. Igen.

40./ Aztán, mikor átment a másik oldalra...

81./ Nos, ő fáradt volt. Ő nyugtalan volt Jézabel miatt, addig, amíg - ő ki volt festve és kicicomázva - , amíg ő nagyon fáradt lett és csak haza akart menni. Így a fiatal prófétának át kellett vennie a helyét. Tudta, hogy a folyón túl van egy szekér egy bokorhoz hozzákötve, valahol odaát, és hogy egy rövid kis utazással már otthon is lenne. Látjátok? De a fiatal próféta nézte az ő új szolgálatát, látta, hogy miket tett ez az öreg, tehát tudta, hogy át kell vennie a helyét.

82./ Tehát a fiatal próféta kapott egy látomást, látta őt /Illést/ felemelkedni, felvette a hátrahagyott ruháit, felvette ugyanazt a ruhát, ráütött a Jordánra és azt mondta: „Hol van az Illés Istene?” Óh, nekem! A folyó... és a folyó újra megnyílt. Így van. Hol van a pünkösdi Istene? Hol van az Isten, aki Jézus Krisztusban volt? Mi a baj ma a gyülekezetekben a szolgálattal?

41./ 83./ Gondolom, olvastátok azt a levelet, amit küldtek nekem. Valaki egy itteni gyülekezetből küldte nekem, ahol ez a püspöki szolgáló azt mondta, hogy a szűztől való születés csak egy mítosz. És, hogy nem volt olyan, hogy Édenkert és semmi ilyesmi. Az az ember nem való a szószékre. Nem uraim.

84./ Nos, ez a baj ma. Ez ... Ilyen nagy tanult embereket vesznek és felállítanak és ők olyan tanultak, de nincs elég sütnivalójuk, hogy tudják, hogy hogyan tartsák meg ezt. Ez minden. Amire ma szükségünk van ...

85./ Pál mondta: „Soha nem jöttem hozzátok előkelő szavakkal és oktatással. Egyszerűségben, erővel és a Szentlélek bizonyításával jöttem hozzátok, hogy a ti hitetek a feltámadáson és Isten erején nyugodjon, ne pár kedves szón.” , vagy valami püspöknek nevezett valamin, vagy ilyesmi.

42./ Nos, mi elgondolhatjuk, hogy egy kicsit később, ahogy Bartimeus ott ült egy kicsit távolabb azon csodálkozva, hogy mi történik... Aztán arra is emlékezett, hogy nem messze, nem egészen 500 yardra attól, ahol most ül, a nagy Józsué, - óh, nekem, - Istennek az a nagy szolgája, aki átvette Mózes helyét, aki átjött a Vörös-tengeren és átkelt két csoporttal a pusztán, - mert hitték, hogy el tudják foglalni a földet, - ők Isten Igéjére néztek. Hitték Isten Igéjét. Kilencen azt mondták: „Óh, nekünk az nem fog menni. Szöcskéknek látszunk mellettük. A városok fallal vannak körülvéve. Lehetetlenség megcsinálni.” De nem az a fickó. Nem, uram, testvérem. Azt mondta: „Több, mint képesek vagyunk rá!”

86./ Miért? Attól függ, mire nézel. Ha a nyomorult kezedre nézel, akkor az ugyanaz marad. Ha a daganatodra nézel, akkor az ugyanúgy marad. Nézz el ezektől! Nézz Isten ígéretére! Attól függ, mire nézel. A keresztények a láthatatlanra néznek. Ábrahám hívott dolgokat, amik nem voltak, bár mégis, mert Isten mondta. Ez az, ahogy egy igazi keresztény tesz. Nem számít, mit mond a világ, hogy hogyan néz ki, neked semmi dolgod azzal. Amit Isten mond róla, az számít. Igen. Mi volt ...

43./ 87./ Isten azt mondta nekik Egyiptomban: „Nektek adom a földet.” De azt nem mondta: „Odamegyek, mindent kisépregetek, kidíszítem a házakat, felaggatom a függönyöket és minden. Nektek csak be kell költözni.” Nem, nem. Nekik meg kellett harcolni minden inch földért. Így van! Küzdeni, és minden – megküzdeni minden inchért. De azt mondta: „Mindenhová, ahová a lábadat teszed, az tulajdonod.” A lábnyom tulajdon.

88./ Ugyanez a helyzet ma is. Az isteni gyógyítás hozzánk tartozik. A Szentlélek hozzánk tartozik. Ez a mi tulajdonunk, de minden inchért meg kell harcolnunk. Igen uram! De testvér! A lábnyom az tulajdon. Csak küzdj! Vedd el! Az ördög azt mondja: „A csodák napjai elmúltak.”

Mondd azt: „Hazug vagy! Isten az mondta, hogy Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.” Vedd át! Mindenhová, ahová a lábad lép, az tulajdonod. Így van.

44./ 89./ Józsué itt kelt át velük a folyón. Itt táboroztak le. Óh, a vak Bartimeus azt mondta: „Mi lett volna, ha azokban az időkben élhettem volna? Láthattam volna a papokat sétálni, és Józsuét kivont karddal átkelni, lemehettem volna oda és azt mondhattam volna: 'Nagy Józsué, imádkozz értem!' Hiszem, hogy visszakaptam volna a látásomat, ha az a nagy ember imádkozott volna értem. De jaj! Józsué elment és gondolom, Isten is elment. És a csodák napjai is elmúltak, ahogy a papunk mondta. Szóval, gondolom, ez reménytelen. Nem tehetek semmit. Szóval, reménytelen.”

Aztán azt mondta: „Tudod mit?” Miután körülvették Jeruzsálem falait, sok nap egy nap Józsué, a nagy harcos tett egy kis sétát délután, hogy tanulmányozza a stratégiát, hogy hogyan döntsék le Jerikó falait, hogyan csinálják. Látott egy vörös csíkot lecsüngni Ráhábtól. Meg fogja kímélni azt a házat, figyelte. Ahogy egyszer felnézett, ott állt előtte egy ember kivont karddal. Józsué kihúzta a kardját, odarohant hozzá, hogy kihívta párbajra. Azt mondta: „Velünk vagy, vagy ellenünk?”

90./ Azt mondta: „Én vagyok az Úr seregének a kapitánya. Én vagyok a kapitánya az Úr seregének.” Józsué eldobta a kardját, levette a sisakját és leborult a lábai elé. A vak Bartimeus azt mondta: „Óh, ha azokban a napokban éltem volna, felszaladtam volna az Úr seregének kapitányához és beszéltem volna vele.” Szegény nem tudta, hogy ugyanaz a Kapitány nem egészen 100 yardra van tőle, jön át a városon, az Úr seregének a Kapitánya, az ő útján keresztül a városon.

45./ 91./ Tudjátok, mikor el kezdünk Róla gondolkodni, akkor Ő megjelenik. Amikor Kleofás és ők gondoltak Rá, akkor megjelent. Ez mindig, mikor... „Hadd legyen a szívem elmélkedése és minden gondolatom és minden énekem és minden, amiről csak elmélkedni tudok, hadd legyen minden Rólad Uram, éjjel és nappal.” Ez a módja, hogy Isten közel kerüljön hozzád. Ne gondolkodj azon, hogy mit csinálnak Jones-ék, és hogy mit fogsz csinálni jövő héten..., ilyen dolgokon.

92./ „Töltse ki az én utamat minden nap a szeretet, és én járok a mennyi galambbal. Menjünk mindig mindenhol énekel és mosollyal. Töltse ki az én utamat minden nap a szeretet.” Ez így helyes. Jobbra menj, nem számít, hogy milyen ... A tanítást megtartod, vagy sem. Hogyha nem, a tanár elmegy. Te csak menj egyenesen és higgyél az Úrban. Elmélkedj Istenről. Én ezeket a dolgokat gondolom. A Biblia mondja: „Ha van bármilyen dicséret, ha van bármilyen erő”, gondolkodjatok ezeken a dolgokon.

46./ 93./ Nos, a mi gondolataink mindig negatívak. Jövünk az imasorba... Észrevettem, ahogy jövünk az imasorba: „Óh, ha, ha megmondja nekem... Ez az? Óh, nekem soha nem lesz ilyen.” Nem. Túl negatív vagy. Gyere így: „Gyere a forráshoz, ami Immánuel ereiből kifolyt vérrel van tele, ahol a bűnösök, ha alámerülnek, elvesztik a bűneiket.” Ennyi. Gyere hittel bízva. „Az, aki Istenhez jön, hinnie kell, hogy Ő van, és jutalmazója azoknak, akik szorgalmasan keresik Őt.”

94./ Én nem megyek keresztül Oral Roberts imasorán, aztán Tommy Hicks imasorán, majd végig Osborn imasorán, és Allen imasorán, Branham imasorán, ez és ez imasorán, elmenni ebbe és abba a gyülekezetbe. Mert te csak vesztegeted az idődet, ez minden. Ez minden.

95./ Amit tenned kell annyi, hogy csak mondd és arra gondolsz, hogy ez Isten, és Isten megmondta, és én meg fogok felelni a követelményeinek, ezzel örökre el van intézve. Ámen. Isten megmondta. Menj a pásztorhoz és mondd: „Pásztor! A Biblia azt mondja, hogy hívjuk a véneket, kenjük meg őket olajjal, imádkozzunk és a hit imája megmenti a betegeket.” Ez minden, amit tudnom kell. Ámen.

47./ 96./ Nem régen kaptam egy levelet egy asszonykától Németországból. 15 éve nyomorék a köszvény miatt, nem tud mozdulni. Küldtem neki egy zsebkendőt. Zsebkendők ezreit küldtük ki. Így kapott egy kis levelet. Nekünk van egy imaláncunk az egész világon. Szóval ő elolvasta ezt, és azt mondta: „Nos, ez azt mondja itt: 'Ha a pásztorod nincs ott, vagy ha ő egy hitetlen, ne hívd őt. Látjátok? De, ha van egy szomszéd valahol, aki hívó, akkor hívd a hívőt. Valld meg a bűneidet. Kérd Istent, hogy bocsásson meg mindent, amit tettél. Intézz el mindent. Aztán imádkozz. Tedd a zsebkendőt a ruhád alatt a szíved fölé és higgy!’” Tehát megfelelt minden követelménynek, ami el lett neki küldve. Amikor ezt megtette, a szívére tette a kezét. Azt mondta: „Most, te öreg ördög,

elég ideig voltál már bennem. Takarodj ki!” És itt sétálni kezdett. Ez ilyen egyszerű. Ilyen egyszerű elhinni.

48./ ^{97./} Itt Arizonában kint voltunk az indiánoknál, az apacsoknál. Mindig is sajnáltam az apacsokat. Ők kint voltak ott akkor este. Olyanok voltak, mint egy felállt hadsereg, és én el kezdtem nekik az Úrról beszélni. Tudjátok az öreg indián, ő elég furcsa ember. Olyan, mint egy öszvér, nem eszi ki a szalmát a rossz istállóból. Szóval ő hallgatott, és először ezt gondolta, hogy ez hamis. Aztán hozta a ... Azt mondtam...

^{98./} Hívtam az imasort. Nos, hallottam, ahogy valaki azt kiáltja: „Gloria a Dios”. /Dicsőség Istennek spanyolul./ Ez az én spanyol barátom volt. Tudtam, hogy kell egy imasort tartani, ha már ott vannak, mert nekik mindig is volt hitük. Szóval ők ... De ez csak indiánoknak volt. Szétnéztem ott és az első dolog... Az Isten gyülekezete nevű gyülekezetbeli nő ott hátul, neki volt egy kis küldetése. Ott álltam egy ilyen lépcsőn, valahogy így, és mindegyikőjük ott ült kint körbe. Gyönyörű látvány volt. Ő valahol ott volt hátul.

^{99./} Kihozták az első nőt. Ahogy jött kifelé, jó nagy széles keze volt, egy kisbaba volt a hátán, egy kicsi indián csecsemő. Ránéztem és azt gondoltam, csak kapjak kegyelmet. Azt mondtam: „Mi lenne, ha ideadnád a gyermeked?” Nem akarta ideadni. Szóval, csak felkeltettem a figyelmét. Azt mondtam: „Most...” A tolmácson keresztül azt mondtam: „Neki van egy nemi betegsége, de...”. A tolmács is így mondta el. A nő nagyon keményen nézett rám. Azt mondtam: „Nos, ezt nem az erkölcstelen élet okozta, hanem az, hogy ilyen porban és piszokban kell élned.” Bólogatott a fejével, hogy ez így igaz. Imádkoztam érte.

49./ ^{100./} A következőnek zöld hályog volt a szemén. Sok indiánnak van. Imádkoztam érte. A következő egy kislány volt, aki mikor kijött, így lehajtva tartotta a fejét. Azt mondtam: „Most...” Egy kissé darabos volt, ilyenformán. Kiderült, hogy ő a főnök egyik lánya. Azt mondtam: „Most, a kislány... - azt mondtam – a kislánynak láza volt, és a láz miatt lett süket-néma. Nem hall és nem tud beszélni sem.” A tolmács lefordította, és az anya az mondta: „Így igaz, minden része igaz.” Azok az indiánok körbenéztek, nézték egymást, tudjátok. El kezdtek látni valamit, amit addig sosem láttak. Szóval azt mondtam: „Nos, én nem tudom ezt a kislányt hallóvá és beszélővé tenni. Ehhez Isten kell.” De azt mondtam: „Ez pont annak a jele, hogy Ő itt van, hogy az Ő jelenléte itt van. Ő felkent minket. „

^{101./} Rátettem a kezemet a kislányra. Azt mondtam: „Mennyei Atyám - /nem fordították az imádságot/, azt mondtam - hadd hagyja le ez a süket-néma lélek ezt a gyereket.” Lehajoltam hozzá és így csináltam /Branham testvér tapsol/. Megfordult és rám nézett azokkal a nagy fekete szemeivel, és azt mondtam neki: „Mondd, dicsőség az Úrnak!” Így csinált /Branham testvér utánozza, ahogy a kislány próbált beszélni/. Azt mondtam: „Jobban is fog még majd beszélni.” Azt anyja azt mondta: „Ő most nagyon jól beszélt!” - És már mentek is ... - „Akkor, Ő nagyon jól beszélt!”

50./ ^{102./} A következő egy anya volt, egy kicsit nagyobbacska fiúval, aki kijött ide és én azt kérdeztem: „Hiszel Istenben? ... Beszélsz angolul?” Nem, nem beszélt angolul. Azt mondtam: „Elhiszed, hogy Isten meg fogja gyógyítani a kisfiút?” Ekkor lenyúlt és

megfogta a kisfiú fejét. Tudjátok ők elég durvák. A kis haja, tudjátok, olyan volt, mint egy lónak a sörénye. Megfogta a haját és hátrahúzta a fejét, így ni. Azt mondtam: „Kancsal a szeme, de te elhiszed, hogy Isten...” és mikor meghallotta, hogy a tolmács azt mondta, hogy kancsal, tudjátok, megfogta a tarkójánál és egy picit hátrahúzta a fejét. A kis szemei így befelé álltak. Azt mondtam: „Na most, ha elhiszed, hogy Isten kiegyenesíti ezeket a szemeket, akkor Isten meg fogja azt tenni.”

103./ Akkor lássuk! Tudjátok, ők nem beszélnek mondatokban, nincs nyelvtanuk, csak mély hangon kezdenek beszélni, majd egyre feljebb viszik a hangjukat, tudjátok milyenek az apacsok... ők csak Ők elég durva indiánok. Azt mondták: „Igen.”, hogy ő hiszi.

51./ Felvettem a kis srácot ... Ő pont olyan volt, mintha egy vadlovat akartam volna megszelídíteni. Volt egy darab rágóm. Az orra alá tettem, és engedtem had szagolgassa, tudjátok. Aztán megfogtam őt így, megfogtam a karomban, megfogtam a karomban a kicsit pont így. Azt mondtam: „Ezt ne fordítsd le!” Azt mondtam: „Mennyei Atyám! Ezek a szegény emberek igazi amerikaiak.”

104./ És ez igaz. Mi nem vagyunk amerikaiak. Nem. Mi nem vagyunk amerikaiak. Mi idegenek vagyunk, akik jöttek és elvették a földjüket. Ők az igazi amerikaiak. Isten nekik adta ezt a földet. Mi csak elvettük ezt tőlük. Én úgy gondolom ez egy mocsok folt a zászlón, ahogy velük bántunk. Így van. Pénzt küldünk Japánba és mindenfelé, azzal hogy ők visszaadják majd így, és a mi indiánjaink közben éhen halnak. Ez nem helyes. Ez biztosan nem helyes.

52./ Akkor fogtam azt a szegény kis gyermeket és ráfektettem a vállamra. Azt mondtam: „Uram! Hadd találjak pártfogást ezeknek az embereknek. Egyenesítsd ki ennek a kis gyermeknek a szemeit.” Én így néztem és láttam a látomást jönni, a gyerek szemei teljesen egyenesek voltak. Azt mondtam: „Most...”. A feje a vállamon volt. Simogattam. Azt mondtam: „Most mindegyikőtök - /több százan ültek mindenfelé/ azt mondtam - ha ennek a gyermeknek a szemei nem lesznek egyenesek, akkor én hamis próféta vagyok. Látjátok? De, ha kiegyenesednek, akkor bemutatkozik nektek Jézus Krisztus. Én nem segíthetek azon, amit a kormány tesz veletek. De azt mondhatom, tudom, hogy Jézus helyesen fog bánni veletek. Most ítéljétek meg, hogy ez jó, vagy nem.” Körbevittem a kis fejét.

Imasorról beszéltek. Most van nekem egy.

53./ A következő, aki jött egy öreg indián asszony volt, és neki volt... Ő akart a következő lenni. Ó, nem lehetett elküldeni. Ott volt egy öreg indián asszony, aki kijött, volt nála két seprűnyél körbetekerve a karja alatt, úgy próbált kijönni. Volt ott egy kis indián fiú, aki megpróbált elé vágni.

105./ Nem tudtuk neki elmagyarázni, hogy megértse, mert nem értett angolul. Akkor Moore testvér, nagyon sokan ismeritek Jack Moore testvért, megfogta az oldalánál és arrébb tette. Akkor észrevettem az idős nőt. Közel jött, valahogy így, akkor már hittek. Ó, ha imasorról beszélünk.

106./ Tehát itt volt, jött felém, valahogy így, és én néztem őt, ahogy felém tartott ezen a két mankón, valahogy így, és fogta az egyik lábát, és a másikat kinyújtotta, tudjátok, így ő alig tudott mozdulni. Azt hiszem olyan nyolcvan éves lehetett. Közel jött hozzám és rám nézett. Nagy, mély ráncok voltak az arcán Az én anyám egy félvér - nem tudom, tudjátok-e - de neki is voltak ilyen mély ráncai.

107./ Néztem, ahogy odajött hozzám és a könnyei folytak le az arcán, át a ráncain. Azt gondoltam ő valakinek az édesanyja. Felnézett rám, és azt gondoltam imádkozok érte. Azt gondoltam: 'Ó Istenem, nézd a kis remegő állát, kis öreg néni.' Rám nézett és mosolyogni kezdett. Megfogta a mankóit, odaadta nekem és lesétált az emelvényről. Látjátok? Ez csak egyszerű hit. Annyi, hogy higgyétek!

54./ Próbáltam mindannyiukért imádkozni, de egyszerűen túl sokan voltak. .. Meg kellett állítani a megkülönböztetést. Tehát olyan három-négy óra között hajnalban jöttek egy páran bőrig ázva, olyan vizesek voltak, amilyenek csak lehettek. Kérdeztem, hogy velük mi történt? Azt mondták, először azt gondolták, hogy hamis vagyok. De most, mennek ki a sivatagba és hozzák a szeretteiket. Nem mennek le a gázlóig, hanem egyenesen átkelnek a folyón. 108./ Tehát itt jött egy ősz hajú öregember. Egy deszkán volt, amin volt két bot, és a lába a két boton át feküdt. A kezei is a botokon voltak keresztbe. Így remegett, le volt bénulva. Ott állt mellette egy hatalmas nagy ember, egy jóképű nagy indián, a szája olyan kék volt, amilyen csak lehetett, és tiszta vizes volt.

Kérdeztem tőle: „Nem félsz, hogy tüdőgyulladást fogsz kapni?”

Azt mondta: „Nem.”

Beszélsz angolul?

Kicsit.

Nem félsz, hogy tüdőgyulladást fogsz kapni?

Nem. Jézus Krisztus gondoskodik rólam. Elhoztam az apámat.

Ő a testvéred?

Igen.

Hiszed, hogy, ha imádkozok érte, akkor jobban lesz?

Igen.

Ő beszél angolul?

Nem.

Engedjétek át.

55./ Ők átengedték, rátettem a kezemet, kis öreg feje rázkódott. Azt mondtam: „Atyám! Ő nagyon sok kemény napot dolgozott ezekért a fiúkért. Ők megtisztelték azzal, hogy

áthozták a folyón ilyen kora reggel, csak, hogy imádkozzak érte. Imádkozok azért, hogy meggyógyítsd. Azt mondtam: „Vigyétek, hozzátok a következőt.”

109./ A következő dolog, amit hallottam, hogy mindenki sikít és kiabál. Az öreg a saját vállán vitte a deszkát, ment köre és integetett mindenkinek. Ez az! Ez csak egy egyszerű hit, hogy higgyetek Istenben. Ez nem valami hókuszpókusz, ez csak gyermeki hit. Látjátok? Mi egyre messzebb kerülünk azzal, hogy megpróbáljuk megmagyarázni. Csak higgyél!

56./ 110./ Így van! Így volt ez a nagy hatalmas seregek Urának a kapitányával. Ott volt azon az estén ugyanaz, aki ott volt akkor is. Tudjátok, van valami ebben. Ahol Jézus van, ott mindig nagy zaj van. Nem tudom, hogy ez miért van így, de ez így van. Nem számít, merre van Jézus, ott mindig nagy a hangzavar.

/Üres hely a szalagon./

Üvöltenek és kiabálnak valamit. Például: 'Hozsánna, hozsánna Galilea prófétájának!' Mások azt mondják: „Le a gazemberrel, ki vele a városból! Nincs itt rá szükség!” Néhányan rothadt gyümölcsöt és tojást dobálnak rá, tudjátok hogy szokott ez lenni. Akkor Bartimeus azt mondta: „Ki halad el? Ki az, aki itt elhalad?” A tömeg elsodorta és egy kis idő múlva őt hátraszorították. Leült, visszament a sziklájához. Hallotta az embereket hogy az egyik mellette volt, a másik pedig ellene. Ugyanez van ma is. Valaki ellene van, valaki mellette. Hallotta, ahogy a pap azt mondja: „Hé te, te próféta! Te vagy az, aki feltámasztotta a halott embert, akit Lázárnak hívtak? Van itt egy egész temető tele halottakkal. Nézzük, hogy fel tudsz-e támasztani valakit közülük? Akkor hinni fogunk majd neked! Amíg nem teszed, addig egy hamis próféta vagy.” Akkor azt mondta: „Ez ugyanaz az ember, aki azt mondta az előbb nekem, hogy megy és megállítja... Mi folyik itt?” Látjátok?

57./ Azt mondta: „Valaki mondja el, mi folyik itt! Valaki segítsen! Ki halad át? Mi ez a nagy hangzavar?”

111./ Senki sem hallotta meg. Aztán egy kis idő múlva... talán egy kis fiatalasszony lehetett, látta a szegény öregembert, aki ott feküdt és felsegítette. „Uram, megsérültél?” – kérdezte tőle. „Nem asszonyom, csak szeretném, ha elmondanád nekem, hogy mi ez a nagy hangzavar?” „Óh! A Názáreti Jézus halad el éppen.” „Miért? Ki az a Názáreti Jézus?” „Te nem vagy izraelita?” „De, az vagyok.”

112./ „Hát tudod, én egy szolgája vagyok a Názáreti Jézusnak.”

Tudjátok, van valami a Názáreti Jézus szolgálóiban, mindig készek segíteni annak, akinek szüksége van rá. Mindig hajlandóak megállni és segíteni annak, akinek szüksége van rá. Isten szolgái ezt csinálják.

Akkor azt mondta: „Én egy hívője vagyok a Názáreti Jézusnak. Tudtad, hogy a Názáreti Jézus a Dávid Fia?” „Dávid Fia? Emlékszem, hogy anyám mondta nekem, hogy egy nap eljön Dávid Fia.” „Igen, ez Ő! Galilea prófétája.” „Egy próféta?” „Igen.”

58./ „Emlékszel arra az emberre itt lent a városban, akit Zákeusnak hívnak? Az üzletemberre?” „Igen, emlékszek rá, ő adott nekem érméket is régebben.” „Hát, ezen a reggelen ... Ismered a feleségét Rebekát?” „Igen, emlékszem Rebekára.” „Rebeka imádkozott, tudta, hogy Jézus a városba jön és azért imádkozott, hogy a férje elfogadja Őt, mint Megváltót.” „Igen, folytasd! Beszélj!” „Tehát ezen a reggelen, Zákeus kiment, de nem akarta, hogy Jézus meglássa őt. Úgyhogy lement a Halleluja sugárút és a Dicsőség sugárút sarkára, fogott egy szemetes dobozt, lefordította és felmászott egy fára, leült két ág találkozásánál.” „Uh-huh.” „Rebeka azt mondta neki: 'Te zsidó vagy, és tudod, mikor a Messiás jön, Ő egy próféta lesz. Istennek a prófétája lesz. Mert Mózes azt mondta: 'Az Úr, a ti Istenetek, prófétát támaszt nektek, olyat, mint én.' De te ismered Zákeust.

113./ Ő az egyik üzletember itt a városban. Nagyon erősen hajlik ... Ő és a rabbi együtt szoktak kártyázni és tudod, nekik vannak ... elég jó dolgaik vannak. Tehát a rabbi mondta neki, hogy nehogy higgyenek ennek az embernek, mert Ő nem próféta.

59./ Tehát Zákeus látni akarta Őt. Felmászott erre a fára, fogta ezeket az ágakat és maga köré fonta őket, álcázta magát. Volt ott egy nagy pálmalevél, amit, ha felemelt, láthatta, ahogy ráfordult a Dicsőség sugárútra, látja Őt jönni. Tehát ott ült fent az ágon, és senki nem tudta, hogy ott van fent. Azt mondta: 'Majd meglátom, hogy próféta-e? Majd az arcába nézek és tudni fogom, hogy próféta-e vagy sem? Én tudom hogy kell egy prófétának kinéznie.'

114./ És a saroknál jöttek a tanítványai. Jött az a nagy halász, aki ezt mondta: 'Lennétek szívesek hátrébb állni, a mesterünk nagyon fáradt. Sajnáljuk, hogy ezt kell kérni, de lennél szíves hátrébb állni csak egy pillanatra és átengedni Őt? Levinskiékhez megy ebédre. Tehát nektek hátra kell - az étterembe ide fel. Látjátok? Tehát nektek hátra kell lépni. Sajnálom, hogy ezt kell kérnem...'

Remélem nincs itt egy Levinski sem. Bárhogy is... Emlékeztek azt mondtam, hogy ez most egy dráma. Tehát mentek és mondták, hogy arrébb kell állni egy kicsit és jöttek a többiek is.

60./ Zákeus fölemelte a levelet és kinézett. Azt mondta: „Hú, kik ezek? Ó, ők lehetnek a tanítványok, akikről Rebeka mesélt nekem. Akkor várok még egy percet. Aztán egy kis idő múlva felemelte ismét a levelet, nézzük csak, elég jól el vagyok-e rejtve? Igen. Itt ülök két ágon...”

Ez az, ahol két út találkozik. Ahol a legtöbb ember ül, ahol a te és Isten útja találkozik. Ez így van. Neked ott döntened kell.

115./ Tehát ott ült ezen a két ágon és nézett, majd egy idő után látott egy üres helyet, nézte, hogy ki jön a sarkon. Akkor felemelte a levelet, kinézett, éppen csak kikukkantott a levél sarkánál. Tudod mit? Ő egyenesen a szemébe nézett. Ahogy a szemébe nézett azt mondta: „Ebben az emberben valami más. Hallom, ahogy beszél, hogy milyen könnyörületes!”

Ő más volt.

„De tudjátok, nekem tudnom kell, hogy Ő egy próféta-e, mert, ha nem próféta, akkor ő nem a Messiás. Mert Mózes azt mondta, hogy a Messiás próféta lesz. ^{116./} Tehát én most bolonddó teszem. Most jól megnéztem magamnak, majd visszamegyek és elmondom Rebekának. Tudom, mit fogok most tenni? Leugrok erről a fáról és jól megmondom neki a magamét. Hogyan? Oda fogok menni és megmondom neki, hogy a csodák napjai már elmúltak, mert Levinskiék azt mondták, és a többiek is. Jones rabbi és a többiek is mind. Látjátok? Tehát tudom. Én azt hiszem meg fogom ezt tenni! De még jobb, ha egy kicsit várok, jól el vagyok rejtve.”

61./ „Tehát Ő ment...,” mondta /a kis asszony/: „Mit is mondtál? Hogy hívnak?” „Bartimeus vagyok.” „Tehát Bartimeus, Ő addig ment, míg oda nem ért a fa alá. Mikor odaért a fa alá Ő megállt, felnézett és azt mondta: 'Zákeus! Gyere le, most rögtön, veled megyek haza ebédelni. Bartimeus, el tudod hinni, hogy Ő a Dávid Fia?’” „Ó, igen! Ez lesz az, amit Ő tenni fog! Merre van?” „Ő már lent jár az utca végén.”

^{117./} Bartimeus felállt, ledobta a kabátját és azt mondta: „Ó, Jézus! Dávid Fia! Könyörülj rajtam! Könyörülj rajtam! Ó Jézus! Dávid Fia! Könyörülj rajtam! Igen! Könyörülj rajtam!”

Ez volt az ő utolsó esélye, mert Jézus már elhaladt. Már elhaladt és hogyan hallhatna másképpen meg egy szegény öreg jelentéktelen vak embert? Az emberek azt mondták: „Ülj le! Ne üvöltözz itt! Ő már rég elhaladt az úton.” Bartimeus valószínűleg azt mondta: „Ő a Messiás, tudom, hogy Ő az. Ez az egyetlen esélyem, hogy utolérjem, ha Ő itt van lent ... Tudom, mikor a Messiás jön, Ő elmond nekünk majd mindent. Tudjuk, hogy Ő egy próféta lesz.”

Tehát ő leesett az ő térdeire és azt mondta: „Jehova Isten! Ha Ő a Messiás, a Te Fiad, imádkozok, hogy állítsd meg Őt! Ó, hadd könyörüljön rajtam!”

^{118./} Jézus megállt. Mi volt az? Nem az ő hangja állította meg Őt, hanem az ő hite állította meg Őt. Figyeljétek! „A te hited megmentett téged.” Látjátok?

62./ Figyeljétek! A világ minden terhével ment fel Jeruzsálem felé, hogy meg legyen feszítve. Ő azt tudta. A világ minden terhével és bűnével. A világon minden bűn, ami el volt és el lesz követve Rajta nyugodott. Mind az Ő szívében. A tojások és a gyümölcsök, amiket rádobtak, az összes kiáltás: „Gyere támaszd fel a halottat! Mutass nekünk egy csodát! Hadd, lássuk, hogy Te vagy a Messiás!”, az a csoport ott a Jeruzsálemi gyülekezeti tanácstól, látjátok, vagy Jerikóból. „Hadd lássuk, hogy teszel valamit! Látjátok? Megmondtam, hogy ez semmi.”

^{119./} Őt nem zavarták az ördögök. Látjátok? Őt nem zavarták. Ő azt tette, amit az Atya mutatott Neki, azt is mondta.

63./ De az az öreg vak koldus azt mondta: „Ó, Dávidnak Fia!”

Ő megállt.

Testvér, szeretnék egyszer arról prédikálni: És Ő megállt.

Igen Uram! Ő megállt és mikor azt tette megfordult. Most az ő hangja ... Ő nem hallotta azt. Természetesen nem. De az ő hite megállította Őt. Hozzá vitték őt. Azt kérdezte: „Mit akarsz, mit tegyek érted?” És ő azt mondta: „Uram! Azt, hogy visszanyerjem a látásomat!” Azt mondta: „A te hited megmentett téged.” Látjátok? Ha van elég hite megállítani, hite, hogy megérintse Őt... Nem látjátok, hogy ez egybevág az Írás többi részével? Látjátok? Hogyha van elég hite ahhoz, hogy megállítsa Őt, van elég hite ahhoz is, hogy elfogadja a gyógyulását. A te hited megmentett téged. A te hited tette. És Ő ment tovább, tekintetét Jeruzsálemre szegezte. Ó, nekem! Ment tovább Jeruzsálem felé.

120./ Látom, ahogy a vak Bartimeus ott áll és azt mondja: „Azt mondta nekem ... Azt mondta, az én hitem! Milyen hit? A hit, hogy én elhittem, hogy Ő a Messiás!? Hogy hallhatott meg engem, amikor én ott ültem 2-300 méterrel arrébb a fal mellett? És az összes kiáltás, és ahogyan az emberek viselkedtek ... egészen ott hátul... hogy? ... Miért? Ha nekem van elég hitem, hogy higgyek és én megállítottam Őt és Ő azt mondta nekem... Látom a kezemet!” És a Biblia azt mondja, hogy ő követte Őt, dicsérte és magasztalta Istent. Egy vak koldusnak a hite megállította Őt abban a küldetésben. Egy ember hite ma este le tudja Őt hozni a dicsőségből ebbe az épületbe, és le is fogja! Ő meg tud téged gyógyítani! Meg tud téged szabadítani!

64./ Olvastam egy kis történetet a vak Bartimeusról. Mielőtt lezárom a szolgálatot, kifutottunk az időből, de ezt még szeretném elmondani, és utána oltárhoz hívással folytatjuk. Figyeljete most még egy pillanatra. Olvastam egy kis történetet. Talán csak kitaláció volt. Talán az volt, nem tudom. Ez a történet azt mondja, hogy Bartimeus kis gyerek korától fogva vak volt, még akkor vakult meg. De ő házas volt és volt felesége és egy kis göndör hajú lánya, akit soha életében nem láthatott. Egy este megbetegedett. A történet azt mondja, hogy volt Bartimeusnak egy pár gerlicéje, akik bukdácsolnak egymáson, ami felhívta az arra járók figyelmét és a járókelők nézhették ezeket a kis galambokat, ahogy egymáson bukdácsolnak, és amikor az emberek megálltak nevettek ezen, ezért adtak neki egy pár érmét. Még mindig ezt csinálják.

65./ Tehát a kislánya megbetegedett és kihívták hozzá az orvost, és az orvos az mondta: „Túl magas a láza, nem hiszem, hogy a gyerek túléli, Bartimeus. Nincs semmink, amivel le tudnánk húzni a lázát, nem hiszem, hogy a gyerek túléli.” 121./ Bartimeus azt mondta. Talán kicsit kilépett a kis háza ajtaján, ott állt kint és azt mondta: „Jehova, ha meggyógyítod a kislányomat, ha nem hagyod meghalni, megígérem Neked, hogy holnap feláldozom Neked az én két kis gerlicémet.” Látjátok? Valami, amit nektek fel kell adni. Az emberek azt hiszik manapság, hogyha csinálnak valami kis semmiséget ... Nem, valami, ami tényleg fáj, valami, amiért nagyon mélyre kell nyúlnod. Isten azt a fajtát látja meg. „Neked fogom adni a két kis gerlicémet és én azok nélkül fogom folytatni.” A következő reggelre a láz elmúlt. Bartimeus ment és felajánlotta a két gerlicét.

66./ Egy kis idő múlva a felesége lett nagyon beteg. Az orvos kijött és azt mondta: „Azt hiszem, hogy meg fog halni. Nem hiszem, hogy jobban lesz bármikor is. Egy ideig még vártak és azt mondta: „Nem. Az én orvosságom nem fog segíteni rajta, meg fog halni.” Tehát ismét kiment a házból.

122./ Ismeritek ezeket a kutyákat manapság, akik embereket vezetnek, elfelejtettem hogy hívják őket. Vakvezető kutyák. Ők vezetnek. De abban az időben a bárányok vezették a vakokat. Bartimeusnak volt egy ilyen vakvezető báránya. Tehát ő azt mondta: „Hogyha ... Uram, ha meggyógyítod a feleségemet, és nem hagyod, hogy az én drága társam meghaljon, én megígérem, hogy Neked adom a bárányomat.” És a következő nap jobban lett a felesége. Tehát másnap ment, hogy felajánlja a bárányt. A pap megkérdezte: „Merre mész Bartimeus?” Azt mondta: „Megyek fel, hogy áldozatként bemutassam a bárányomat Jehovának. Megígértem Neki, hogy megteszem, hogy Neki adom a bárányomat, ha meggyógyítja a feleségemet.” Azt mondta: „Ó, Bartimeus, te nem ajánlhatod fel azt a bárányt. Adok neked pénzt, menj, vegyél egy másik bárányt és azt ajánld fel. Vedd meg azt a pénzváltóknál, itt a bíróság előtt.”

67./ Azt mondta: „Ez nagyon kedves tőled, de én soha nem egy bárányt ígértem Istennek, én ezt a bárányt ígértem Neki.”

Én majd valaki mást fogok hozni. Én majd valami más jót fogok tenni. Mi a helyzet veled? Látjátok? Én Istennek ezt a bárányt ígértem. Én Istennek megígértem, hogyha megmutatja nekem az Ő jelenlétét, teljes szívemből hinni fogok Neki. Nem Miss Jones fog hinni Neki, hanem én fogok hinni Neki teljes szívemből. Ennyi, látjátok? Én Neki ígértem ezt a bárányt, nem egy bárányt, hanem ezt a bárányt. És azt mondta a pap: „Bartimeus! Nem adhatod oda azt a bárányt, ez a szemed.” És azt mondta: „Ha én megtartom az ígéreteket Jehovának, Isten gondoskodni fog egy bárányról, hogy legyen a vak Bartimeus szeme.” Ezen a hideg tavaszi reggelen Isten adott egy bárányt Bartimeus szemeként. „Dávidnak Fia! Könyörülj rajtam!”

68./ 123./ Ugyanaz a Bárány fel lett ajánlva minden bűnösért és minden betegért. Isten gondoskodott egy Bárányról a mi lelki szemeinknek és a fizikai szemeinknek, a mi fizikai és a lelki állapotunknak. Ő Jehova-Jireh, Aki már gondoskodott egy Bárányról a mi vakságunkra, hogy láthassuk a világot úgy, hogy nem arra nézünk, hanem Őrá. Úgy betegnek lenni, hogy tudjuk, hogy Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Hajtsuk meg a fejeinket egy pillanatra egy imára. Ha van itt bűnös ma este, aki azt szeretné mondani: „Branham testvér, emlékezz meg rólam. Én kiáltok: Ó Jézus, Dávidnak Fia! Könyörül rajtam! Könyörülj rajtam! Vissza akarom kapni a lelki látásomat. Látni akarlak Téged, amilyen valójában vagy, az igazi Isten Fiát. Könyörülj rajtam, Dávidnak Fia!” Felemelnétek Hozzá a kezeiteket? Isten áldjon. Isten áldjon. Isten áldjon. Fent az erkélyen is, emeljétek fel a kezeiteket és mondjátok: én látni akarom Őt. Ó, Istennek Báránya, Dávidnak Fia. Isten áldjon meg testvér! Egész hátul, ott fent az erkélyen.

69./ Valaki más a fiatalok közül? Hallottátok a történetemet a kis Bartimeusról, mikor még kicsi volt. Tudjátok, lehet, hogy a ti édesanyátok felajánlott titeket Istennek, mikor megszülettetek. Látjátok? Bartimeus családja beteljesítette a megbízást, amit Isten kihelyezett neki, amikor az ő mamája felajánlotta neki őt. Talán ma este a ti szemetek ki fog nyílni fiatalok és látni fogjátok Isten Bárányát. „Dávidnak Fia! Könyörülj rajtam!”

124./ Valaki felemelné még a kezét? „Könyörülj rajtam, Dávidnak Fia!” Isten áldjon téged, te fiatal lány. Isten áldjon téged is te fiatal nő. Isten áldja ezt a hölgyet, aki itt ül. Isten áldja

azt a kisiút ott hátul. „Dávidnak Fia! Könyörülj rajtam!” Ez az ember itt, igen, Isten áldjon. Valaki más itt jobb oldalon? „Dávidnak Fia, Könyörülj rajtam!” A ti hitetek megérintetheti Őt. Hozzátok ma Őt ide le úgy, ahogy Bartimeus tette. Ő nem ... Ő meg fog állni, elhagyja a Mennyet, hogy idejöjjön az Isten gyülekezetébe ma este, hogy kegyelmet mutasson, hogyha ugyanolyan hitetek lesz, mint Bartimeusnak volt.. „Dávidnak Fia könyörülj rajtam!”

125./ Van itt valaki valahol az épületben, aki nem emelte még fel a kezét? Van még 10, vagy 12 ember, aki felemelte a kezét és kegyelmet akar. „Ó, Dávidnak Fia!”

70./^{126./} Észrevettem tegnap este volt ott egy kislány itt ült. Olyan 10 évesnek nézett ki, felemelte a kezét egy pár percre. Ő akarja Jézust. Olyan idős lehet, mint az én kis Bekim. Azt hiszem otthon, Rebeka és én észrevettük ezt a kislányt, ahogy tegnap este az oltárhoz jött, nem csak ott állt, hanem elkezdett nyelveken beszélni. Valaki mondta nekem a testvérek közül, hogy ő futkározik a gyülekezetben, nyelveken beszél és nyelveken énekel és hasonlók. Az Úr, mennyire megáldotta azt a gyermeket! Akkor kell megfogni őt, mikor a szíve fiatal és gyengéd. Mielőtt a jó öreg „Igaz történetek” magazin elé és a világ mocska elé teszik, mielőtt a világ mocska megkérgesíti az ő kis szívét. Szeretem látni a kicsiket, ahogy jönnek Isten ... te Neki ajánlottad az életedet. Ő érted is fog tenni valamit édesem. Ő biztosan fog.

127./ Van még valaki mielőtt imádkoznánk? „Uram, Dávidnak Fia! Könyörülj rajtam.”

71./ Mennyei Atyánk, én Neked adom őket. Felemelték a kezeiket, ők a Te gyermekeid, hit által Jézus Krisztusban. Tudják, hogy te itt vagy Atyánk. Tudják, hogy Te az Isten Fia vagy. Hiszen azért, mert Te szóltál a szívükhöz, hogy ők készek, hogy befogadjanak Téged, mint az Ő Megváltójukat, mert Neked kell először szólnod. „Senki sem jöhet Hozzám”, azt mondja az Úr Jézus, „hanem ha az én Atyám vonzza először. Mindaz, akit az Atya nekem adott, jönni fog.” És most Uram, ők jönnek ma este, a Jézus Krisztus kiontott vérének alapján. Mint az ő papjuk, vagyis pásztoruk, vagy szolgáljuk, én imádkozom Atyánk. Az én hitem imája Hozzád megy.

128./ Hogy tudják, hogy ők meg vannak mentve, és a Te Igédet idézem. Te azt mondtad: „Aki hallja az én szavam ...” Folyamatosan ezt idézem az elmúlt egy vagy több órában, „Az, aki hallja az én szavam és hisz annak, aki elküldött engem /jelen idő/ örök élete van és soha /soha/ nem megy az ítéletre, mert már átment a halálból az életre.” Atyánk ezt Te mondtad. Ők felemelték a kezüket és hiszik. Ők elhitték és megkapták. Tehát tudom, hogy Te örök életet adtál nekik, és hogy feltámasztod őket az utolsó napon. Te azt mondtad, hogy meg fogod tenni. Megígérted, hogy meg fogod tenni és Te Isten vagy és betartod az összes ígéretedet. A Te ígéreted az Te vagy, és az Ámen. Tehát Te nem vonhatod vissza a Te ígéretedet. Azt mondtad, hogy meg fogod tenni, megígérted, hogy meg fogod tenni.

72./^{129./} Atyánk, most én imádkozok, hogy adj nekik bátorságot, hogy tudják, hogy az a Lélek, ami közel volt hozzájuk és azt mondta: „gyermek te tévedsz, neked ma este meg kell kapnod engem. Én megállok ma a sok elfoglaltságomban, megfordulok és azt

mondom, a te bűneid megbocsájtattak, menj és ne vétkezz többé!” Ahogy már olyan sokszor mondtad. Te ezt mondtad ma este is, azért mert ők meghozták a döntésüket. Most Atyánk Istenünk imádkozok Hozzád, hogy ne hagyj el egyet sem ... Nem hiszem, hogy azért emelték volna fel a kezeiket, mert ez lett nekik mondva. Én hiszem, hogy komolyan gondolják, hogy tényleg akarják. Most én Neked ajánlom őket és kérem, hogy bocsájtss meg az összes bűnüket. Én közbenjárok értük teljes szívemből, hogy megbocsájtss nekik az összes bűnüket, minden bűnösét itt, hogy bocsájtss meg az összes bűnüket.

73./ ^{130./} Atyám, szeretnék ezzel a kis csoporttal találkozni az elragadtatás napján, mikor összegyűlünk, látom őket, ahogy futnak nemzetről nemzetre és összegyűlnek. Mi, akik életben vagyunk, és maradunk ne hátráltassuk azokat, akik alszanak. A trombiták felhangzanak, és először feltámadnak a halottak, aztán mi találkozunk velük és elragadtatunk velük együtt, hogy találkozzunk az Úrral a levegőben és örökké Vele legyünk.

Uram, én tudom, hogy Te mondtad azt a Thesszalonika könyvében, az 5. fejezetben, és én tudom, hogy ez igaz. Én találkozok velük, mielőtt Veled találkoznánk. Tehát, mi nagyon boldogok vagyunk ezért.

74./ ^{131./} Mi hisszük ... én hiszem teljes szívemmel, azért mert ők felemelték a kezüket és azért, mert én imádkoztam és kértem és követtem a Lélek vezetését a legjobban, ahogyan csak tudtam, és az ő bűneik meg lettek bocsájtva. Ők most boldogok Uram. De van még egy dolog, amit kértél tőlük, hogy tegyenek meg: „Azt, aki megvall engem az emberek előtt, őt én is megvallom az én Atyám és a szent angyalok előtt.” Ez egy olyan este lesz, amit ők soha nem fognak elfelejteni, ezek a fiatal emberek emlékezni fognak a kis Bartimeusra és az ő anyjának a történeteire, és tudni fogják, hogy Isten egy nap használta őt, és ez az az óra, amikor Te használod őket, és elviszed őket a Te királyságodba. Az idősebbek, akik felemelték a kezüket, ők voltak azok, mint Bartimeus később, aki vak volt és visszakapta az ő látását, a lelki látását. Most imádkozom Atyám, hogy engedd őket a Te gyermekeiddé válni ma este, és ők egy jó gyülekezethez fognak csatlakozni és megkeresztelkednek keresztény keresztség által és veszik a Szentlelket. Add meg ezt Uram!

75./ ^{132./} Most a fejeteket meghajtva, látni fogom és kérni fogom... ti mélyen őszinték vagytok, ha hisztek nekem, hogy én Isten prófétája vagyok, vagyis inkább az Ő szolgája, ha elhiszitek nekem, hogy én az Ő szolgája vagyok teljes szívetekből, és ha elhiszitek, hogy én nektek az igazat idéztem... Ti hallottátok az Igét: „Az, aki hallja az én szavamat /Szent János 5:24/ és hisz annak, aki elküldött engem...” Prédikáltam az Igét, és ti hittetek Istennek. Felemeltétek a kezeteket, akik bűnösök voltatok és nem akartok többé bűnösök lenni.

^{133./} Akkor Isten azt mondta: „Senki nem jöhet énhozzám, hacsak nem az én Atyám vonza.” Akkor mi vont fel a kezeiteket? Isten. Ti döntöttetek. Rendben van. Mit mondott Ő? „Aki hozzám jő, én azt ki nem vetem.” Akkor te egy keresztény vagy, ha tényleg komolyan

gondoltad. Ti fiatal fiúk és lányok és öregek és középkorúak, és ti tinédzserek, ti mind keresztények vagytok, amikor elhiszitek azt.

76./ Na most, még egy dolog van, amit nektek meg kell tenni. Hogyha ti ezt tényleg hiszitek teljes szívetekből, annyit kérek, hogy álljatok fel és mondjátok ezt miközben felálltok ... Nem kell mondanotok egy szót sem, csak álljatok fel, hogy tanúi legyenek az emberek: „Én most megvallom minden bűnömet és elfogadom Jézus Krisztust megváltómul.” Most ti elfogadtátok Őt, álljatok fel! ^{134./} Veled mi a helyzet kislány, aki itt ülsz? Elhiszed, hogy az Úr a te Megváltód? Így van. Állj pontosan ott kedvesem! A kisfiú is pont itt van. Rendben van. Ti ott hátul, ti ott fent az erkélyen, kisfiú és kislány fent az erkélyen, rendben van. Mindenhol az épületben elfogadjátok, hogy Jézus a ti Megváltótok? Akkor álljatok fel! „Aki bizonyosságot tesz rólam az emberek előtt, aki tanúskodik rólam az emberek előtt, arról én is bizonyosságot teszek az én Atyám előtt.” Most ti is idősebb emberek, emeljétek fel a kezeteiket. Itt van 1, 2, 3, 4 most látok négy gyereket itt felállva, az én kis történetemre Bartimeusról. Mi van veletek idősebbek, akik felemeltétek a kezeteiket? Látjátok milyen kis kedves szívűek? Ők hisznek és felálltak, hogy elfogadják Őt. Elhiszitek, hogy nekik meg lett bocsájtva? Persze, hogy meg! Biztosan.

77./ Most valaki közületek a maradékból el akarja Őt fogadni és mondani: „Én nyilvánosan tanúja leszek.”

^{135./} A Biblia azt mondja, hogy akik hisznek, ők hozzá lettek adva a gyülekezethez. Elhiszitek, hogy Jézus megbocsájtja a bűneiteket ma este? Álljatok fel ezekkel a gyerekekkel. Hányan teszik ezt meg most? Rendben van. Isten áldjon titeket. A fiú ott a kerekesszékekben, ez a fiú, ez a lány itt, ez a kis asszony. Ez jó, rendben van. Valaki azt mondja: „Én elfogadom Őt most.” Most nem – nem érzés. „Én nem érzelmeket keresek, én azt keresem, hogy Ő megígérte nekem, az aki hallja az én szavamat és hisz annak, aki elküldött engem, örök élete van, és nem megy az ítéletre, hanem által megy a halálból az életre.” Ezeken alapulva, a te megvallott bűneiden és hogy felismerted, hogy bűnös vagy, és felálltál, és elfogadtad Őt megváltóddul, álljatok fel, 1, 2, 3, 4, 5, 6, nincs még egy? Még egy, akiért imádkozhatnék mielőtt leültök? Van még egy? Még valaki ott kint a folyosón, aki áll? Isten áldjon meg kis hölgy! Milyen csodálatos! Rendben van. Van még más is? Isten áldjon meg testvérnő. Rendben van. Még valaki más? Ott van hét, az egy tökéletes szám. Hajtsuk meg a fejeinket, és maradjuk állva.

78./ Mennyei Atyánk! A Te szavad nem bukhat el, az örökké való. Te mondtad: „Az, aki hallja az én szavamat és hisz annak, aki elküldött engem örök élete van.” Te mondtad Uram: „És nem megy a kárhozatra /a kárhozatra az ítéletkor/ de által megy a halálból az életre.” Azért, mert hittek az Úr Jézus Krisztusban, hogy Ő helyettük halt meg, felvéve az ő bűneiket, és az ő igazságtalanságaikon keresztül ők Isten igazságosságává lettek Jézus Krisztuson keresztül. Itt vannak Atyám, ők az üzenet trófeái. Itt vannak, ők a Te gyermekeid. Lehet, hogy soha nem leszek képes velük kezecskézni ezen a földön. De Atyánk, Istenünk a Te Igéd alapján, én hiszem és elfogadom a Te Igédet, hogy Te Isten vagy, és Te nem tudsz hazudni és a Te szavad Örökkévaló. Az Evangéliumnak ajánlom

őket. Isten szerelmére ajánlom őket Jézus Krisztuson keresztül, megbocsájtva minden bűnüket.

136./ És Atyánk azért imádkozok, hogy vezesd ezeket a gyerekeket örök életre. Vezesd őket a Szentlélek keresztségére. Kereszteld meg őket Atyánk a Krisztus testének lelkében és erejében, hogy láthassák a saját szemükkel, hogy Te vagy az Istennek Fia. Ők elhitték ezt hit által, és elfogadták ezt az alapján, hogy Te azt mondtad, meg vannak mentve. Imádkozok értük és a Te kezedbe ajánlom őket Jézus Krisztus nevében.

79. 137./ Most, ahogy látod az embereket állva /emeljétek fel a fejeteket/ azt akarom, hogy rázzatok velük kezét miközben leültök. Itt fent az erkélyen is, és itt is, ti akármelyikőtök keresztények, akik közel vagytok hozzájuk, ülve, csak rázzatok meg a kezeiket és mondjátok, „Isten áldjon”. Rázzátok meg ennek a kisfiúnak is a kezét. Isten áldja meg az ő kis szívét. Valamelyikőtök az anyák közül, akik itt ültök... Így van ... Isten áldjon. Isten áldjon téged is testvérem. Törött lábbal itt elől. Ne aggódj, rendben leszel. Tudtam ezt egy pár éjszakával ezelőtt, ne aggódj miatta, te rendben vagy. Ott fönt az erkélyen, mindannyiőtök. Látjátok? Minden rendben van. Hát nem csodálatos Ő? „Jézus, Dávidnak Fia! Könyörülj rajtam!” Azt mondjátok: „Branham testvér, te elhiszed, hogy ez az igazság?” Teljes mértékben hiszem, hogy ez az igazság. Én nem állnék itt és prédikálnék valamiről, amiben nem hiszek. Minden alkalommal bajba kerülök, amikor arról prédikálok, amiben hiszek. Ez az ami. De hiszem, mert Isten azt mondta, és ezzel le van rendezve számomra. Én hiszem, hogy mint ezek az emberek ez a kislány, kisfiú, és ezek az emberek itt, lehívták Őt a dicsőségből ugyanúgy, ahogy a vak Bartimeus megállította Őt az úton. Hiszitek ti ezt?

80./ 138./ Hányan közületek vagytok betegek? Emeljétek fel a kezeiteket, a betegek és akik szükségben vannak. Ámen. Hányan hiszitek, hogy Ő ugyanaz az Isten? ... én nem tudom. Rendben van. Én... Valami megfogott. Itt van! Az Úr angyala, akit azon a képen láttok. Isten az én bírám, hogy azon a napon, az igazság napján meglátjátok, hogy Ő itt van most. Így van. Az Úr angyala itt van. Valaki valahol, valahol szenved. Nekik van hitük. Valami megmozdult. Valaki tesz valamit valahol. Vagy tett valamit. Különben Ő nem jött volna így, mikor én evangéliumi szolgálatot próbáltam tartani.

139./ Van imakártyátok? Nektek nincs. Hát nem is kell, hogy legyen. Nem is kell, nincs szükségetek rájuk. Van hitetek, és hisztek. Ha azt mondanám ... Ti fiatal megtértek, hogy Ő itt van... rendben van. Barátaim, ti soha nem fogjátok tudni, hogy milyen érzés, mikor Ő lesújt rátok. Akkor tudni fogjátok, hogy miről beszéltek. Igen, akkor ti tudjátok majd, hogy miről beszéltek. Én annyira pozitív vagyok, amennyire csak lehet. Nektek most van hitetek, csak higgyetek.

81./ 140./ Sára ott ült a sátorban és magában beszélt. Ő nevetett és az angyal megfordult és azt mondta: „Miért nevetett Sára és miért mondta azt magában, hogy ez nem lehet?” Ez így van. És mi van azzal a nővel, aki megérintette a köntösét és Ő látta? Hiszitek-e, hogy Ő ugyanaz a Főpap ma este? Fiatal megtértek, be akarom bizonyítani nektek, hogy az a Valaki, akit megérintetek ... Testvérnő, drága, te és a többi fiatal testvérnő, akik itt ültök és a testvér, és a kisfiú, és az a másik kisfiú és kislány, akik ott ülnek, én meg akarom

mutatni nektek, hogy az ugyanaz az Úr Jézus volt, aki tette az ígéretet. Ó, én azt kívánom bárcsak mindig így érezhetnék. Így van. Legyen hitetek Istenben. Imádkozzatok mindannyian. Legyetek imában.

82./ ^{141.}/ Én most hátat fordítok nektek. Mit tett az Úr angyala azért, hogy megmutassa nektek, hogy mi Sodoma napjaiban élünk, hogy megmutassa nektek, hogy az utolsó időkben vagyunk, hogy ez az ország itt egy modern Sodoma, és hogy megmutassa, hogy az Úr angyala az még mindig az Úr angyala. Most nektek nincs imakártyátok, tehát nekünk nem lesz imasorunk. De nektek nem is kell imakártya, az egyedüli dolog, amit tennetek kell az az, hogy hiszitek azt, hogy én az igazat mondtam. Hogy az evangélium igaz, és az Isten.

^{142.}/ Ezeket a szolgálókat nézem itt hátul, hiszitek ezt testvérek teljes szívetekből? Hiszitek ezt az Evangéliumot, amit nektek prédikálok, hogy ez az igazság? Rettenetesen jó érzés van mögöttem. A ti hitetek testvéreim. Nagyon sokszor ezen a héten vágtam és csapkodtam és sok minden más, én nem akarom, hogy azt higgyétek, hogy sértegettelek titeket. Én szerelek titeket. Ti az én testvéreim vagytok. De ti magatok tudjátok, hogy a gyülekezet elköltözik. Nekünk azt vissza kell hoznunk, vissza kell hoznunk. Vissza kell hoznunk.

83./ ^{143.}/ Most itt van. Van egy nő előttem. Most pont rá nézek. Valaki ott kint megérinti a főpapot. Én látom, hogy ő hogy néz ki. Csak egy perc. Valaki megérintette Őt. Ugyanúgy, ahogy a nő megérintette az Úr Jézust. Ez ugyanaz, amit ez a nő tett. És én csak az ő helyén szerepelek. Látjátok? ... Értitek? Na, most lesz ... Mindjárt megvan, egy pillanat. Van ... ez innen jön ... na, most valaki megérintette Őt. Mindegyikőtök imádkozik. Higgyetek most teljes szívetekből! Üljetek nagyon csendben, higgyetek!

^{144.}/ Igen Uram. Egy hölgy ott ül hátul a sarokban. Igen, ez így van. Neked van imakártyád ... Nem, én tudom, hogy nincs imakártyád, én nem ismerlek téged. Isten tudja, hogy ki vagy. Látod? Azt akarom, hogy mindannyian erre nézzetek. Nem látjátok a fényt, ami a nő felett van? Látjátok azt a kis ...? Pontosan fölötte. Látjátok azt a misztikusnak tűnő fényt, ami fölötte függ? Most figyeljete, fénylik. A nő meg lett vizsgálva valamilyen orvos által. Azt mondták neki, hogy neki van egy kinövése, valamilyen fajta ... Ő egy operációra várakozik, de ő nem fogja megkapni az operációt, ő megpróbálja az Úrra bízni az ő gyógyulását. Ha ez így van, emeld fel a kezedet hölgyem!

84./ ^{145.}/ Na, most, ti fiatal megtértek, a hölgy, aki mellette ül, ő úgy látszik ... A fény a felé a hölgy felé mozdult, aki ott ül mellette. Újra ott van. Azt hittem vissza ment az előző hölgyhöz, de tovább ment erre a hölgyre. Ő egy keresztény hívő. Neki van valamilyen allergiája és ez az ő kezein jön elő.

^{146.}/ Én nem ismerlek téged ugye hölgyem? Neked nincs semmilyen imakártyád természetesen. Elhiszed, hogy rendben leszel? Elhiszed, hogy ez Isten volt? Elhiszed azt, azt, hogy én el tudom mondani, hogy miről imádkoztál? Elhiszed? Istentől ... /legyetek csendben, legyetek csendben, üljetek le kérlek / Hiszel? Mrs. Bossler hiszed, hogy teljesen rendben leszel? Isten áldjon. Mert így hívnak ugye?

85./ ^{147.}/ Mi a helyzet veled kissrác, aki pont itt ülsz? Ez itt van pont neked. Elhiszed? Látom, hogy hajlott a hátad, itt a válladnál, pont úgy. De van még egy más problémád is. Ha Isten elmondja neked, mi a bajod, elhiszed, hogy én Isten szolgája vagyok? Az Ő prófétája? Gyomorbad, amiben te szenvedsz. Ez: ÍGY SZÓL AZ ÚR! Így van. Nem fekély. Gyomorideged van. Ez csinálja. Pontosan ez. Ha hiszel teljes szívedből...

86./ Hiszel? Most legyetek nagyon tisztelettel. Ne mozogjatok. Látjátok? Minden alkalommal, mikor mozogtok, tesz valamit. Legyetek tisztelettel. Mi van azzal a valakivel itt ebben az irányban? Átjött ide, és most oda hátra megy. Hisztek? /Mikor nekünk van 3 vagy 4, mondj valamit./ Legyen hitetek, ne kételkedjétek! Nekem csak figyelniem kell, hogy merre én... Azt kívánom, bár csak mondhatnám ezt vagy azt, de én nem tudom. Nekem csak figyelniem kell. A hit annyira tudat alatti az embereknél.

^{148.}/ Kishölgy, aki pont itt ülsz és engem nézel. Nem, pont mögöttes testvérnő. Baj van a szemeddel, ez így van. Elhiszed, hogy Ő meg fog gyógyítani téged ebből? Hogyha nem, akkor te elvesztetted a szemed világát. Ez minden alkalommal egyre homályosabb lesz. Te csak higgy teljes szívedből. Elhiszed, hogy Isten meg tudja neked mondani, hogy ki vagy te? Te tudod, hogy én nem ismerlek téged. Mrs. Johnson, menj haza és legyél jól.

87./ ^{149.}/ A hölgy, aki pont melletted ül. Neked fel kellett állnod és elmenni egy pár perccel ezelőtt. Sátán nagyon próbálkozott, hogy megfosszon téged ettől. Hiszed, hogy Isten meg tudja mondani neked, hogy mi a problémád? Elfogadnál engem az Ő prófétájaként, vagy szolgájaként? Elhiszed teljes szívedből? Én nem ismerlek. Soha életemben nem láttalak. De te most tényleg kapcsolatban vagy Istennel. Így van. Te nagyon komolyan beteg vagy. Ez így van. Ez egy epe probléma. Ez így van. Még valami. Neked szívmegegyesülésod van. Ez pontosan így van. Mrs. Miller emeld fel a kezedet, ha ez így van. Menj, fogadd a te gyógyulásod, Jézus Krisztus egészségessé tett téged.

88./ Kihívlak titeket, hogy higgyétek ezt. Csak annyit kérek, hogy higgyetek. Rendben van. Legyen hitetek Istenben. Hisztek Benne? Jézus, Dávidnak Fia! Könyörülj rajtam! Hisztek Benne teljes szívetekből? Akkor hallgassatok meg! Figyeljétek! Hány hívő van itt ma? Emeljétek fel a kezeteket! Rendben van. Hogyha hívők vagytok Most engedjétek le a kezeteket. Mindenki közületek hívő. Hányan közületek betegek? Emeljétek fel a kezeteket. Rendben van. Hívők, tegyétek egymásra a kezeteket. Ugyanazt az Igét fogom idézni: „Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek.” Ez az! Hiszitek ezt?

^{150.}/ Most imádkozzatok valakiért. Tegyétek rá valakire a kezeteket körülöttetek, mellettetek, ott fent az erkélyen. Igen higgyetek! Az a hölgy ott középen ül, ideg problémában szenved. Rendben van ... Én nem ismerlek téged, soha az életemben nem láttalak. Így van ez? Téged az idegesség négy éve bánt. Krisztus meggyógyított, teljessé tett. Teljesen fent ott az erkélyen. Ámen. Ő mindannyiótokat meggyógyít, hogy ha hisztek. Most imádkozzatok egymásért. Tegyétek egymásra a kezeiteket.

89./ ^{151.}/ Mennyei Atyánk, az emberek hite lehozta az Úr Jézus Krisztust Szentlélek formájában, visszajött Ő közéjük ma este megmenteni az elvesztettet és meggyógyítani a beteget. Ó, Uram, ők hívők. Ők egymásra tették a kezeiket, ők hiszik, hogy Te tegnap, ma

és mindörökké ugyan az vagy, ugyanaz az Isten. „Ó Jézus, Dávidnak Fia!” ők kiáltanak. Az az erő, ami feltámasztotta Jézust a sírjából felemelheti őket is az ő lábaikra bizonyágtételt kiáltani és dicsőíteni az Úr dicsőségét. Hogy úgy állhassanak, mint Bartimeus, hogy nézhessék az ő kezüket és láthassák, hogy Istennek az ereje meggyógyította őket. Add meg nekünk Urunk.

90./ ^{152./} Imádkozzatok, imádkozzatok! Csak imádkozzatok! Ó, Uram! Csak egy dolog tud megakadályozni egy ilyen spontán gyógyító szolgálatot, és az a hitetlenség. Én észrevettem a tömegben, mikor itt keresztülnéztem. Uram, látod azt a fekete foltot, ami próbálja visszatartani ezt a dicsőséges fényt, ami itt körözt. Próbál utat találni valakihez a sötétségen keresztül, hogy megérintsen valakit. Ó Atyám, Istenem, adj nekem erőt, adj nekem hitet. Hadd tudják az emberek, hadd értsék, hogy Te bebizonyítottad Uram, hogy én az igazad mondom.

^{153./} Te mondtad, mikor itt voltál a földön, hogy: „Ha én nem cselekszem az én Atyám dolgait, ne higgyetek nekem.” Hogyha én nem cselekszem az én Megváltóm dolgait, akkor ők talán nem hisznek nekem. De Uram, Te ugyanazt a munkát cselekszed, amit tettél, mikor még itt voltál a földön. Ó, Atyánk, én imádkozok, hogy ők higgyenek, még, ha csak részben is. Adj nekem hitet, hogy megtörjem azt a feketeséget, ami ott fölöttük van. Uram, hogy az az erő, az Istennek a fényessége mindenkire rászállhasson, minden lélekre, és meggyógyíthassa mindegyiküket. Sátán, te le vagy leplezve! Mert egy ördög vagy, és próbálsz visszatartani az embereknek ezt a csoportját, én kihívlak az Úr Jézus Krisztus nevében gyere ki az emberekből és hagyd őket békén.

Fordította: Szabó Dávid